Ἑταιρίαν Ἠπειρωτ. Μελετῶν Παρασκευοπούλου 4 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ τῆς Β.ΗΠΕΙΡΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Πανεπιστημίου 61 - Τηλ. 32.14.404
Διευθυντὴς Συντάξεως: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΔΗΣ
Οἰκία: Εὐτυχίδου 45 τηλ. 72.23.60

«Ἡ διεκδίκηση γιά τή Βόρειο Ἤπειρο εἶναι ἱερή καί ἀπαράγραπτη»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5 — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 25
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1979

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 22 Νοεμβρίου 1940

Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀναπετάσσω τὴν ἑλληνικὴν Σημαίαν, ἀνακηρύσσω καὶ αὖθις τὴν πόλιν τῆς Κορυτσᾶς ἐλευθέραν καὶ καλῶ τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς ὑποταγὴν πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους.

Ὁ πρῶτος Φρούραρχος Κορυτσᾶς
Θεοδωράκης Δημήτριος
Ἀντισυνταγματάρχης Πεζικοῦ

Η ΚΟΡΥΤΣΑ ΜΑΣ

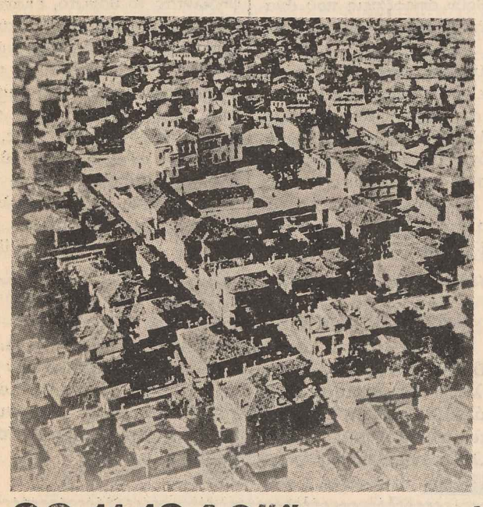

22.11.1940 ἔγινε γιά τρίτη φορά Ἐλεύθερη

★

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἀγαπητοὶ Φίλοι καὶ Συμπολεμισταί, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τοῦ Μοράβα καὶ τῆς Κορυτσᾶς τῆς Βορείου Ἠπείρου τὸ 1940 ὑπὸ τοῦ Συντάγματός μου (53) IX) αἰσθάνομαι χαρὰν καὶ συγκίνησιν.

Χαράν, διότι εἰς τὰ στήθη σας πάλλει ὁ ἄσβεστος πόθος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα σας καὶ πατρίδα ὅλων μας.

Συγκίνησιν δὲ, διότι ἐνθυμοῦμαι τὰς ὡραίας ἡμέρας, ἔστω καὶ ὀλίγας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Σημαία τῆς ἐνδόξου Ἑλλάδος μας ἐκυμάτιζε ἀπὸ 22.11.40 καὶ εἰς Βόρειον Ἤπειρον, ἀναπόσπαστον Τμῆμα καὶ πολυφίλητον τῆς μεγάλης πατρίδος μας, ὡς καὶ εἰς τὴν περιώνυμον καὶ ἔνδοξον ἱστορικὴν Κορυτσάν, εἰς ἣν ἐγὼ αὐτὸς μαχόμενος, ἔφερον τὸ μήνυμα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ἀρχαία ρῆσις, «εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ Πάτρις», ἀποτελεῖ τὸ ἐθνικὸν πιστεύω τοῦ ἑλληνισμοῦ, διότι ὁ Ἕλλην ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἔκλεισεν εἰς τὰ στήθη του τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἂς ἐλπίσωμεν εἰς τὸν Θεόν, ὅστις κυβερνᾶ τὰ ἔθνη, ὅτι ταχέως θὰ εἴδωμεν καὶ τὴν Βόρειαν Ἤπειρον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Πατρίδος μας καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην σᾶς εὔχομαι ὑγείαν, Δόξα καὶ τιμήν.

Δημήτριος Π. Θεοδωράκης
Στρατηγὸς ἐ.ἀ.
Σποράδων 36 Ἀθῆναι

Η ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Γ. Παπανδρέου. Κύριοι Βουλευταί, εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ τὴν γραμμὴν ἡ ὁποία ἐχαράχθη καὶ ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅσους ἕως τώρα ἔχουν λάβη τὸν λόγον. Πράγματι, ἐφ' ὅσον διαρκοῦν πολιτικαὶ διαπραγματεύσεις συζήτησις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ πρὸς ἀναζήτησιν εὐθυνῶν θὰ ἦτο συζήτησις ὄχι μόνον ἄσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως ἐπιβλαβής. Ἀλλ' ὅσον τοῦτο εἶνε βέβαιον τόσον ἐπίσης θὰ ἦτο λάθος καὶ θὰ ἦτο ἀπαράδεκτον ἐὰν δὲν παρείχετο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἡ εὐκαιρία ἐν ὄψει τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἐλπίδας, τοὺς πόθους καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἔθνους, (χειροκροτήματα). Καὶ θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι ἐπιτρέπει ἡ ἀρξαμένη συζήτησις νὰ διακηρύξωμεν ὄχι μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀλλ' ἐνώπιον καὶ ἐχθρῶν καὶ φίλων ὅτι ἄν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐκηρύξαμεν ἀπὸ τοῦ βήματος, τὰ κόμματα μᾶς διαιροῦν, ἐὰν τὰ πολιτεύματα μᾶς διαιροῦν, Ἡ Ἑλλὰς μᾶς ἑνώνει. (Χειροκροτήματα).

Ἡνωμένον εἶνε τὸ Ἔθνος ἐν ὄψει τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης καὶ ἡνωμένον διακηρύττει ὅτι ὑπάρχει ἓν ἐλάχιστον ἀνυποχώρητον ὅριον ἐθνικῶν διεκδικήσεων τὰς ὁποίας οἱ μεγάλοι νεκροί μας ἔχουν δώσει ἐντολὴν εἰς τοὺς ζῶντας νὰ ὑπερασπίσουν μὲ ἀνένδοτον πίστιν. (Χειροκροτήματα). Θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι δυνάμεθα σήμερον, ἐν ὄψει τοῦ Συνεδρίου, νὰ διακηρύξωμεν ἀπευθυνόμενοι εἰς τοὺς Μεγάλους Συμμάχους μας καὶ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ τὴν Μεγάλην Ἀμερικὴν καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἡρωϊκὸν καὶ προσέφερεν ὑπερτάτας θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας, εἰς τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς κρίσεως δὲν ζητεῖ ἀνταμοιβὴν διὰ τὰς ὑπηρεσίας διότι δὲν ὑπῆρξε μισθοφόρος ὁ Λαός μας διὰ νὰ ζητήσῃ ἀνταμοιβὴν (Χειροκροτήματα),

(Συνέχεια στὴ σελίδα 2)

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κ. Δ. Παπαδόπουλος κατὰ τὴν ὁμιλία του στὰ Γιάννενα στὶς 27-10-1979.

Νικηφόρο θά εἶναι τό τέρμα τοῦ Ἀγώνα μας

Ἡ Βόρειος Ἤπειρος μὲ τὸν ἑλληνισμό της ποὺ ἀριθμεῖ 400.000 ἀδέλφια μας ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα νὰ εἶναι ὑπόδουλη τῆς Ἀλβανίας.

Λένε μερικοὶ ὅτι ἡ παράταση αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἐκκρεμότητος ὀφείλεται στὶς γενικώτερες ἐξωτερικές συνθῆκες. Λένε ἐπίσης ὅτι αὐτές ἐπηρεάζουν ἄμεσα τὸν χῶρο στὸν ὁποῖο διαδραματίζονται οἱ πολιτικοὶ καὶ διπλωματικοὶ ἐλιγμοὶ τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς, ρευστῆς καὶ ἀστάθμιτης πολλές φορές, ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας.

Σ' αὐτοὺς τοὺς πολιτικούς καὶ διπλωματικούς ἐλιγμούς ἀδυνατοῦμε νὰ ὑποψιαστοῦμε ὅτι παίζεται τὸ παιγνίδι τῆς Βορείου Ἠπείρου εἴτε μὲ σκοπὸ τὸν ὁριστικὸ ἐνταφιασμὸ, εἴτε μὲ τὴν ἐπιδίωξη τοποθετήσεως τοῦ θέματος στὴν... κατάψυξη γι' ἀργότερα...

Ὑποχρεούμεθα ὅμως καὶ δικαιούμεθα νὰ ἐπισημάνουμε τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι ἀπορρέουν ἀπὸ κακοὺς χειρισμούς κακῶν διπλωματῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ μεταβάλουν ἀξίους πολιτικούς σὲ ἀκούσια θύματά τους...

Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι πολλές φορές ζημιώθηκαν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀπὸ ἀδέξιους χειρισμούς καὶ σατανικὲς ἐνέργειες τῶν παγερῶν διπλωματικῶν παρασκηνίων...

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ θέμα εἶναι αὐθύπαρκτο, δὲν ἱεραρχεῖται οὔτε συσχετίζεται σὲ σπουδαιότητα ἤ σημασία μὲ ἄλλα προβλήματα (παλαιά ἤ νέα).

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ Θέμα ἔχει τεράστια ἐθνικὴ σπουδαιότητα. Πρέπει νὰ προβληθεῖ στὸ διεθνές πολιτικὸ καὶ διπλωματικὸ προσκήνιο. Πρέπει νὰ γίνει ἐκστρατεία διαφωτίσεως γι' αὐτό.

Ἡ ἐκκρεμὴς ὕπαρξη τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Θέματος ἀποτελεῖ τὴν ἐπίσημη ἀναγνώριση τῶν 4 Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων στὴ Διάσκεψη τῶν Παρισίων τὸ 1946.

Ἡ ἀπαίτηση τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ ἀναφαίρετο καθολικὸ αἴτημα τοῦ Λαοῦ γιὰ τὴ Βόρειο Ἤπειρο ἐκφράζεται μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων συνέχεια ἀπὸ τὸ 1946 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ ἀναλοίωτη ἐθνική, ἱστορικὴ κληρονομία γιὰ τὴ Βόρειο Ἤπειρο ἀποτελεῖ τὴν ἀμετακίνητη πολιτικὴ θέση ὅλων τῶν Πρωθυπουργῶν τῆς χώρας ὡς καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων ἀπὸ τὸ 1946 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἂν ὅμως, γιὰ ὁποιαδήποτε σκοπιμότητα συμβεῖ τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ὅσα ἀπαιτεῖ τὸ Ἔθνος καὶ ὁ Λαός, τότε αὐτὸ θὰ σημαίνει ὅτι βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ ἐπαίσχυντη καὶ ἀτιμωτικὴ ἐνέργεια οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ὁποίας ἐπιλέγουν ἐκούσια τὴν ἰδιότητα τοῦ κατάπτυστου μειοδότη.

Εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ κατευθύνεται τὸ Βορειοηπειρωτιτκὸ ζήτημα ἀπὸ συμβουλές καὶ ὑποδείξεις κακῶν διπλωματῶν μὲ τὶς ὁποίες ἐπιδιώκεται ἡ ἀπομόνωσή του ἀπὸ τὸ λαϊκὸ αἴσθημα.

Εἶναι προκαταβολικὰ καταδικαστέα κάθε ἐνέργεια ποὺ ἐπιβουλεύεται τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς πατρίδος μας.

Εἶναι ἀπορριπτέο καὶ τὸ μεγαλύτερο ἀντάλλαγμα ποὺ προσφέρουν μὲ διάφορα τεχνάσματα οἱ ἐχθροί μας προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν δολίους σκοπούς...

Γιὰ ὅλα τὰ πάρα πάνω, πιστεύουμε ὅτι κανένας Ἕλληνας, φίλος ἤ ἀντίπαλος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας Κων) νου Καραμανλῆ, μπορεῖ νὰ σκεφτεῖ ἤ νὰ πιστέψει ὅτι θὰ κατορθώσουν νὰ διασύρουν τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεώς του, κακοὶ διπλωμάτες.

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ Θέμα εἶναι καυτὸ σὲ ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ μὲ ὅλες τὶς διεθνεῖς συνθῆκες...

Ὁ Βορειοηπειρωτικὸς Ἑλληνισμὸς ὑπόδουλος καὶ διεσπαρμένος (πρέπει νὰ

(Συνέχεια στή σελίδα 3)

Τὴν Κυριακὴ 17 Φεβρουρίου 1980 ὥρα 10.30 π.μ. στὸ Κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν πραγματοποιεῖ καὶ ἐφέτος ὅπως κάθε χρόνο, τὴν καθιερωμένη ἀπὸ 5ετίας μεγάλη πατριωτικὴ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσή του μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου τῆς Ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου (17-2-1914).

Θὰ λάβουν χώραν τραγούδια καὶ χοροὶ τῆς πατρίδος μας Βορείου Ἠπείρου, ἀπαγγελίες, σύντομη ὁμιλία. Θὰ συμμετάσχουν διάφορα χορευτικὰ καὶ χορωδιακὰ συγκροτήματα. Τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν θὰ κληθοῦν νὰ τιμήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, βουλευταί, ἐκπρόσωποι τῶν Κρατικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, τῶν Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων τῶν παραγωγικῶν καὶ συλλογικῶν τάξεων καὶ τῶν πατριωτικῶν ὀργανώσεων.

Οἱ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις θὰ πραγματοποιηθοῦν στὴν Ἀθήνα, στὸ Κινηματοθέατρο ΟΡΦΕΥΣ, τὴν Κυριακὴ 17 Φεβρουαρίου 1980 καὶ ὥραν 10.30 π.μ.

Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ προσέλθετε ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΣ στὴν μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου. Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ προμηθευτῆτε τὶς προσκλήσεις σας ἐγκαίρως ἀπὸ τὸν Σύλλογο Βορ)τῶν, Πανεπιστημίου 61, τηλ. 3214.404 (Ἀπὸ 10.1.1980 ἕως 15.2.1980).

ΕΙΣΟΔΟΣ: ΔΩΡΕΑΝ.

Ἀπὸ τὸν Σύλλογο Βορειοηπειρωτῶν

ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΤΙΚΗ ΚΟΝΙΤΣΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ὁ Δήμαρχος ΣΠ. ΓΚΟΤΖΟΣ καὶ ὁ Διοικητὴς τῶν Στρατ. Μονάδων τῆς περιοχῆς κ. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ παρακολουθοῦν τὴν παρέλαση τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὴ ΚΟΝΙΤΣΑ

(Βλέπε σελ. 2)

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

(Ἱστορία καί ἀγῶνες)

Τοῦ στρατηγοῦ Γ. ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ

— Ε΄

Τὴν 15ην Μαίου 1946, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας Ἔρνεστ Μπέβιν, ἐδήλωσε εἰς τοὺς ἐν τῷ συμβουλίῳ συναδέλφους του τῶν ἄλλων κρατῶν, ὅτι: «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὰς ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀξιώσεις της αἵτινες ἔδει νὰ τεθοῦν ὑπὸ ἐξέτασιν. Αἱ ἐν προκειμένῳ προβληθεῖσαι ἀντιρρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Μολότωφ συνίσταντο μόνον, εἰς τὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως μὲ πολλὰ θέματα. «Ἐκ παραλλήλου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ ἔχῃ σχετικὴν συνηγοροῦσαν ἀπόφασιν τῆς Διασκέψεως τῶν 21 Ἐθνῶν ἐν Παρισίοις, κατόρθωσε νὰ ἐγγραφῇ τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Θέμα, εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1946. Αἱ ἐγερθεῖσαι καὶ πάλιν ἀντιρρήσεις, ἀνεφέροντο οὐχὶ εἰς τὴν Οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι ἐπερίττευε ν' ἀσχοληθῇ ἡ Διάσκεψις μὲ θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἁρμόδιον ἦτο τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἀναφερθῇ ἡ Ἑλλάς. Ὁ τότε Ρῶσος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Μολότωφ, προέβη εἰς σαφῆ δήλωσιν, καθ' ἣν «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δύναται νὰ φέρῃ τὸ θέμα τοῦτο, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν».

Ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀπέσυρε τὴν σχετικὴν αἴτησίν της μὲ τὸ ζήτημα Βορείου Ἠπείρου τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1946 ἐπιφυλάξασα ρητῶς εἰς ἑαυτὴν τὸ Δικαίωμα νὰ ἐπαναφέρῃ τοῦτο, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ καὶ ἔπραξε τὸν Νοέμβριον 1946. Συνεπῶς τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα, παραμένει ἐκτοτε ἐκκρεμὲς καὶ ἀναμένει τὴν Δικαίαν αὐτοῦ Λύσιν, ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐνδεικτικὸν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκκρεμότητος αὐτοῦ εἶναι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἀπόκρουσις τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 21ου τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης, τῆς Ἰταλίας ἀναλαβούσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ τὴν Ἐθνικὴν Κυριαρχίαν καὶ Ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας, οὐχὶ ὅμως τὴν ἐδαφικὴν αὐτῆς ἀκεραιότητα.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ντὴν Ἄτσεσον, λαμβάνων ἀφορμὴν, ἀπὸ δημιουργηθεῖσαν σύγχυσιν, ἔγραφε πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Οὔλλας Καντοὶκ τὸν Μάρτιον τοῦ 1947, μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Μία Ἑλληνικὴ αἴτησις, ὅπως ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἀπαιτήσεις της ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τοῦ 1946. Ἐν τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέδειξε τὴν συνεχιζομένην ἐπιθυμίαν αὐτῆς, ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο τύχῃ ὑπολογισμοῦ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν».

Ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, προσυπέγραφε τὴν μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκην, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1947, προέβαινε συγχρόνως εἰς τὴν ἀκόλουθον δή-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 2)

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ ὅτι στὴν Ἑλληνικὴ Βόρειο Ἤπειρο ζοῦν σήμερα 400.000 Ἕλληνες, κάτω ἀπὸ ἀφόρητες συνθῆκες καταπιέσεως.

Μὲ ἀμέτρητες θυσίες συνεχίζουν τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν δικαίωσή τους.

Σὲ ὅσους πιστεύουν στὴν Ἐλευθερία, στὴν Ἠθική, στὸ Δίκαιο καὶ στὴν Ἑλληνικότητα τῆς πατρίδας μας Βορείου Ἠπείρου, ἐμεῖς οἱ Βορειοηπειρῶτες προσφέρουμε τὴν μόνιμη φιλία μας.

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΥ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Βουλευτοῦ Αἰτωλοακαρνανίας

Μέρος Γ΄

Ἐξ ἄλλου, θεωρῶ εὐκολότερη τὴν ἀπάντηση στὸ δεύτερο ἐρώτημαJ Τί εἴδους ἥρωες ἦταν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι; Ἦταν γνήσιοι, ζωντανοί, σημερινοὶ Ἕλληνες, ποὺ μερικὲς ἀδυναμίες τους σὲ εἰρηνικὴ ἐποχὴ ἀποδεικνύονται ἀκαταμάχητα ὅπλα σὲ κσιρὸ πολέμου.

Ὁ ἑλληνικὸς αὐτοσχεδιασμὸς π.χ., ξαφνιάζει κι ἐξοργίζει μερικὲς φορὲς τοὺς ὀρθολογιζόμενους ξένους. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ παραδοσιακὴ λογικὴ προδιαγράφει μία ἀναγκαστικὰ δεδομένη πορεία κι ἕνα συγκεκριμένο τέρμα, ὁ ἑλληνικὸς αὐτοσχεδιασμὸς ἀνατρέπει τὰ πάντα, καταργεῖ τὴ λογικὴ καὶ παρουσιάζει μιὰ ὄψη τῶν πραγμάτων ποὺ κανεὶς, κάτω ἀπὸ ὁμαλὲς συνθῆκες, δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ ὑπαινιχθεῖ ἢ νὰ προδικάσει. Τί ἄλλο παρὰ αὐτοσχεδιασμὸς ἦταν τὸ ξεσήκωμα ἐκεῖνο τῶν Ἑλλήνων, ποὺ τολμῆσαν, γυμνοὶ καὶ ἐλάχιστοι αὐτοί. νὰ ἐναντιωθοῦν στοὺς ἀπειράριθμους πάνοπλους στρατοὺς καὶ στόλους μιᾶς ὁλόκληρης Αὐτοκρατορίας;

Ὁ Γάλλος ναύαρχος Δεριγνύ, σὲ κάποια ἄλλη στιγμὴ τοῦ Ἀγώνα, ἦταν ἀδύνατο νὰ συλλάβει, πῶς τὰ ἀνύπαρκτα ὀχυρὰ τῶν Ἑλλήνων θὰ μποροῦσαν ν' ἀνακόψουν τὴν προέλαση τοῦ Ἰμπραήμ Πασᾶ: «...Τί κάνεις αὐτοῦ;» ρώτησε τὸν Μακρυγιάννη. «Αὐτὲς οἱ θέσεις εἶναι ἀδύνατες. Τί πόλεμο θὰ κάνετε μὲ τὸν Μπραΐμη αὐτοῦ»; «Εἶναι ἀδύνατες οἱ θέσεις κι ἐμεῖς» τοῦ ἀπάντησε θυμόσοφα ὁ Μακρυγιάννης «ὅμως εἶναι δυνατὸς ὁ Θεὸς ὅπου μᾶς προστατεύει. Καὶ θὰ δείξωμεν τὴν τύχη μας σ' αὐτὲς τὶς θέσεις τὶς ἀδύνατες. Κι ἂν εἴμαστε ὀλίγοι εἰς τὸ πλῆθος τοῦ Μπραΐμη, παρηγοριώμαστε μ' ἕνα τρόπο ὅτι ἡ τύχη μᾶς ἔχει τοὺς Ἕλληνες πάντοτε ὀλίγους. Ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος παλαιόθεν καὶ ὡς τώρα, ὅλα τὰ θεριὰ πολεμοῦν νὰ μᾶς φᾶνε καὶ δὲν μποροῦνε. Καὶ τρῶνε ἀπὸ μᾶς καὶ μένει καὶ μαγιά. Καὶ οἱ ὀλίγοι ἀποφασίζουν νὰ πεθάνουν. Κι ὅταν κάνουν αὐτείνη τὴν ἀπόφαση λίγες φορὲς χάνουν καὶ πολλὲς κερδαίνουν. Ἡ θέση ὅπου εἴμαστε σήμερα ἐδῶ εἶναι τοιαύτη. Καὶ θὰ ἰδοῦμε τὴν τύχη μας οἱ ἀδύνατοι μὲ τοὺς δυνατούς...».

Ἀπὸ ὅλα αὐτά, νομίζω, ὅτι προκύπτουν, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα.

Πρῶτα ἀπὸ ὅλα, ἡ προσήλωσή μας πρὸς τὴν εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὴ ζωή, ὅπως προανάφερα, ποὺ μᾶς ἐμφανίζει σὰν ἐφήμερους καλοζωιστές, δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ ξεγελάσει οὔτε τοὺς ἐχθροὺς ἀλλὰ οὔτε καὶ τοὺς φίλους μας. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἐπικίνδυνο, γιατὶ θὰ ἔδινε τὴν ἐντύπωση, πὼς εἴμαστε πρόθυμοι γιὰ κάθε παραχώρηση, κάτι ποὺ οὔτε νὰ διανοηθοῦμε μποροῦμε.

Ἔπειτα, θὰ ἦταν ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνο, ἂν τὸ πνεῦμα ἀντιδικίας ποὺ μᾶς διακρίνει συχνὰ σὲ καιρὸ εἰρήνης, λαμβανόταν σὰν μέτρο ἀξιολογήσεως καὶ προβλέψεως τῆς συμπεριφορᾶς μας σὲ κρίσιμες ἐποχές, ὅπως ἡ σημερινή. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε, ὅτι, ἐξ αἰτίας μιᾶς τέτοιας λαθεμένης προβλέψεως ἀπὸ τὴν ἀντίπαλη πλευρά, ξεκίνησε ὁ πόλεμος τοῦ 1940. Ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ μὴν εἶχε γίνει, ἂν τότε ὁ ἀντίπαλος διέθετε τὴν ἱκανότητα νὰ διακρίνει πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα τὴ χαλύβδινη ἐθνικὴ ἑνότητα τῶν Ἑλλήνων.

Ἐξ ἄλλου, οἱ σχέσεις ἡγεσίας καὶ λαοῦ, κορυφῆς καὶ βάσεως, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω μιὰ πιὸ μοντέρνα ἔκφραση, εἶναι τέτοιες, ὥστε δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ συναλλαγεῖ κανεὶς μὲ τὴ μιὰ πλευρά, χωρὶς νὰ λάβει ὑπ' ὄψη του καὶ τὴν ἄλλη. Θὰ ἤθελα νὰ ἐπιμείνω λίγο στὸ σημεῖο αὐτό, ποὺ θεωρῶ ἐξαιρετικὰ λεπτὸ ἀλλὰ καὶ βαρυσήμαντο: Ὁποιαδή-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 2)

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

Η ΚΟΡΥΤΣΑ ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΕΝΔΕΡΗΣ

Τὴ μεγάλη τούτη Μέρα ἡ σκέψη κάθε Βορειοηπειρώτη ἀνταμώνεται μὲ τὴ Μορφὴ τοῦ Ἀγωνιστὴ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΚΕΝΔΕΡΗ.

Τοῦ ἄξιου τέκνου τῆς θρυλικῆς Κορυτσᾶς.

Τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ πρώτου Προέδρου τοῦ κορυφαίου Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν.

Τοῦ ἡγέτη τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνα ποὺ θεμελίωσε τὴν ἰδιότητά του αὐτὴ στὴ δημοκρατικὴ θέληση τῶν Βορειοηπειρωτῶν ποὺ τὸν ἀνέδειξαν.

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1)

Δὲν τείνει δίσκον ἐπαιτείας ὁ Λαός μας, διότι δὲν ὑπῆρξε Λαὸς εὐτελής, ἀλλὰ ζητεῖ ἐπικαλούμενος τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ζητεῖ ὑπερηφάνως μὲ ὄρθιον τὸ ἀνάστημα Δικαιοσύνην (χειροκροτήματα). Καὶ ἂν ἐχρειάσθη νὰ γίνῃ ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἶναι ἀκριβῶς διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν εὐκαιρίαν αὐτῆς τῆς διακηρύξεως ἡ ὁποία δὲν ἐξασθενίζει, ἀλλὰ ἐνισχύει καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν. Διότι πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ καταστῇ κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ διαπίστωσις τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν ἀποτελεῖ καθῆκον, διότι μόνον τοιουτοτρόπως ἠμποροῦμεν νὰ ὁδηγηθῶμεν μὲ διαφωτισμένον τὸ Ἔθνος εἰς τὸν συναγερμὸν ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν πλήρη δικαίωσίν μας.

Δὲν εἶναι ἡ συγκάλυψις καὶ ἡ ἐπανάστασις εἰς τὸ καθῆκον μας. Εἶνε ἡ διαφώτισις καὶ ὁ συναγερμὸς (Χειροκροτήματα). Ὁλόκληρος ἡ Ἀντιπολίτευσις, παρὰ τὰς διαβολὰς ὡρισμένων ὀργάνων τοῦ Κυβερνητικοῦ τύπου ὁλόκληρος ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἀντιπολίτευσις ἀπὸ χρόνου μακροῦ ἔχει προσέλθει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἔχει θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν της ἀνεπιφυλάκτως καὶ ἄνευ ὅρων τὰς ἐθνικάς της ὑπηρεσίας (Χειροκροτήματα). Καὶ προχθὲς ὄχι μόνον οἱ Συνάδελφοι τῶν Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων, οἱ ὁποῖοι ἀρθῶς τὸ ὑπέμνησαν, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐδηλώσαμεν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι εἴμεθα στρατιῶται τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος καὶ προσφέρομεν τὰς ὑπηρεσίας μας (χειροκροτήματα). Καὶ διότι τὸ θέμα ἡμφισβητήθη ἐπαναλαμβάνω τὸ γεγονὸς ὥστε νὰ καταστῇ ἡ ἀλήθεια ἀπαραποίητος. Εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν ὥραν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν ἐμεγαλοποίησε τὰ δίκαιά του. Ἀπέναντι τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δικαιοῦται εἰς μεγάλας διεκδικήσεις. Καὶ ἐν τούτοις τὰς ἔχει περιορίσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον. ΕΙΝΑΙ Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ. Ἀσφάλεια τῶν Βορείων Συνόρων μας. Ἐπανορθώσεις ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐρειπίων μας (Χεροκροτήματα). Ἀλλὰ τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ ὅριον τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων εἶνε ἀνυποχώρητον καὶ εἰδοποιοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ὀφείλει ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους νὰ τὸ ὑπερασπίσῃ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μὲ ἀνένδοτον ἀποφασιστικότητα. (Ζωηρὰ Χειροκροτήματα). Συνοδεύομεν τὴν Ἀντιπροσωπείαν εἰς τὴν πορείαν διὰ τὸν ἀγῶνα της μὲ τὰς θερμοτέρας εὐχάς μας καὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος θὰ ἡγεῖται καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοῦ παράσχωμεν εἰς τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ὥραν τὴν διαβεβαίωσιν ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰς ὁποίας εὑρισκόμεθα, ὅτι ὅταν ἐνώπιον τῶν κριτῶν τῆς γῆς θὰ ὑψώνῃ τὴν φωνήν του, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἱερὰ δίκαια τοῦ μαρτυρικοῦ γένους, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν θὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ μόνον ἐξ ὀνόματος τῆς πλειοψηφίας τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ συμπαραστάτην του τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. (Παρατεταμένα Χειροκροτήματα).

Ν. Ζέρβας. Τὴν ἀγίαν αὐτὴν στιγμὴν ἀνέμενε τὸ Ἔθνος καὶ προσεδόκα, ὅτι ὅταν ἡ ὥρα αὐτὴ ἡ ἱερὰ θὰ ἤρχετο, θὰ ἔβλεπε ὁλοκληρουμένους τοὺς πόθους τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀπερχομένη ἵνα μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, πρέπει νὰ εἶναι βεβαία ὅτι μεταβαίνει ἐκεῖ, ὄχι νὰ ζητήσῃ ὡς ἐπαίτης ἐνὸς ἡρωικοῦ ἔθνους τὰ δίκαιά του, ἀλλὰ διὰ νὸ ἀξιώσῃ τὴν ἀπονομὴν Δικαιοσύνης ὡς ὑπέρτατον δικαίωμα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. (Χειροκροτήματα). Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀφ' ἧς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διὰ τῆς ψήφου του τῆς 31ης Μαρτίου ἀνέθεσε τὰς τύχας του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν παροῦσαν, ἡμεῖς, τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐτυχῶς ὅλα τὰ ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει Κόμματα τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἁπλοὶ στρατιῶται, δὲν ἠξιώσαμεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς τίποτε, ἐζητήσαμεν μόνον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἐθνικοῦ δὲν μᾶς ἔχει ἁπλῶς συμπαραστάτας ἀλλ' ἀποφασιμένους νὰ δώσωμεν εἰς αὐτήν, ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσῃ. Τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀλλοιώσῃ κατὰ τὸ παράπαν τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ εὐτυχῶς ὅπως εἶπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνόλου τῆς Ἀντιπολιτεύσεώς. Τὸ ἴδιον ἐπανελάβομεν καὶ ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐκ τῆς Ἑσπερίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Εἴπομεν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ὅτι δὲν ζητοῦμεν εὐθύνας, οὔτε εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ ὑπάρξῃ οὐδεὶς ὁ ὁποῖος θὰ ζητήσῃ εὐθύνας ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΤΙΚΗ ΚΟΝΙΤΣΑ

Μὲ βαθιὰ συγκίνηση, ὑπερηφάνεια ἀνυπόκριτη χαρὰ καὶ θαυμασμὸ οἱ βορειοηπειρῶτες προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔζησαν ἀνάμεσα στὸ λαὸ τῆς ἀκριτικῆς Ἠπειρωτικῆς πόλεως τῆς Κονίτσης τὴ μέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Μὲ τὰ πιὸ πάνω αἰσθήματα ἔνοιωσαν νὰ διαπερνοῦν τὶς καρδιές τους ρίγη πατριωτικῆς ἐξάρσεως ὅταν στὴ κατάμεστη ἐκκλησία τοῦ προστάτη τῶν Βορειοηπειρωτῶν Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἄκουσαν τὸν φλογερὸ ἀκριτικὸ ἱεράρχη κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ νὰ ἀνατρέχει χωρὶς διπλωματικοὺς ἐλιγμούς, μὲ σαφήνεια, γενναιότητα, ἱστορικὴ ἀκρίβεια, ἀντικειμενικότητα, στὸ Βορειοηπειρωτικὸ Ἔπος 1940-41, στὰ Βορειοηπειρωτικὰ βουνά, στὶς ἀπαράγραπτες ἱστορικὲς ἐπιταγὲς καὶ στὰ Δίκαια ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, στὶς ἀμέτρητες θυσίες τοῦ λαοῦ, στὸν συνεχιζόμενο ἀγῶνα τῶν 400.000 ὑποδούλων ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἠπείρου γιὰ τὴν λευτεριά τους καὶ τέλος στὴ σύγχρονη δυναμικὴ παρουσία τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν καὶ τῶν μελῶν του σὲ ὅλες τὶς πτυχὲς τῶν ἀγώνων του.

Ὁ μαχητικὸς ἀκριτικὸς ἱεράρχης ὑπέμνησε μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση ὅτι κύριος στόχος τοῦ ἀγῶνος τῶν Βορειοηπειρωτῶν εἶναι ἡ Ἕνωση τῆς Βορείου Ἠπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ ἑλληνισμοῦ της ἀπὸ τὴν ἐξευτελιστικὴ τυραννία τῶν Ἀλβανῶν.

Εἶναι παρήγορο ὅτι ἀπὸ τὴν ἀκριτικὴ πόλη τῆς Κονίτσης φτάνει ὁ ἀντίλαλος τῶν πατριωτικῶν κηρυγμάτων τοῦ Σεβάσμιου καὶ γενναίου Ἱεράρχη κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ στὶς ψυχὲς ΟΛΩΝ τῶν Βορειοηπειρωτῶν.

Εἶναι ἀνάγκη ὅμως τὸ παράδειγμά του νὰ τὸ ἀκολουθήσουμε... Ἰδιαίτερα οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τῆς μαρτυρικῆς ἀκριτικῆς Ἠπείρου... Χρειάζεται τόλμη ἡ Ἀλήθεια καὶ ὁ Ἀγώνας....

Στὸ Ἠρῶο τῆς πόλεως κατετέθη μεταξὺ τῶν ἄλλων στεφάνι ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου. Στὴν παρέλαση ποὺ ἀκολούθησε μὲ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτου, Δημάρχου καὶ Συντ)ρχου κ. Δημ. Οἰκονόμου παρέστησαν καὶ οἱ ἐπισκέπτες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα Βορειοηπειρῶτες μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου κ. Νικ. Δημάδη.

Μετὰ τὴν παρέλαση ὁ Δήμαρχος τῆς Κονίτσης κ. Σωτ. Γκότζος μὲ ὅλο τὸ Δημοτ. Συμβούλιο δεξιώθηκε στὸ Δημορχεῖο τοὺς Βορειοηπειρῶτες. Στὴ δεξίωση παρέστησαν ὁ Μητροπολίτης, οἱ πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχὲς καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἐκδότης — Διευθυντὴς
ΝΙΚ. ΔΗΜΑΔΗΣ
Πρόεδρος Δ.Σ. Συλλόγου
Βορειοηπειρωτῶν
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΜΙΧ. ΝΙΦΛΗΣ
Κολωνοῦ 1 — Πειραιῶς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	δρχ.
Ἐσωτερικοῦ ἐξάμηνος	125
Τραπεζῶν - Ἱδρυμάτων	1.000
Δήμων - Κοινοτήτων	500
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	250
Ἐξωτερικοῦ δολ.	30

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΤΑΜΑ

Ἀλεξ. Χ. Μαμμοπούλου
Προέδρου
Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας

Ἔτσι ὁ Γκίκας Θανάσης, ὁ φημισμένος καπετάνιος ἀπὸ τὸ Κηπαρό, πῆρε τὴν οἰκογένειά του καὶ ἦρθε στὸ Χόρμοβο νὰ βρῇ προστασία κοντὰ στὰ παλληκάρια, ποὺ ἡ λαϊκὴ μοῦσα ἔφερε τὰ κατορθώματα τῆς ἀντιστάσεώς τους στὰ μεσούρανα:

Οἱ σπιοῦνοι τοῦ τυράννου, ὅμως, ντυμένοι διακοναραῖοι γυρίζαν μὲ τὸ ντορβᾶ στὸν ὦμο καὶ τὸ ραβδὶ στὸ χέρι ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ γράφαν στὸν Ἀλῆ καὶ τὴν πιὸ μικρὴ κίνησι τῶν ἐχθρῶν του. Ἔτσι ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἤξευρε καὶ ποῦ γεννοῦν οἱ κότες κι' ἀκόμα κατὰ τὸν Χατζῆ Σεχρέτη: Καὶ τὰ νερὰ ποὺ τρέχουνε Ἀλῆ Πασιᾶς τὰ ξέρει. Τὸ πυκνὸ δίχτυ δὲν ἄργησε νὰ ψαρέψῃ τὴν ἀκριβὴ πληροφορία του, ἀνάμεσα στοὺς Χορμοβίτες. Καὶ τότε ἔβαλε σὲ ἐνέργεια τὰ δολερὰ μέσα τῆς προσελκύσεως στὴν ὑπηρεσία του.

Ὁ λαὸς ἔβλεπε τοὺς ἀκρῖτες του σὰν τὸν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, σὰν τὸν Ἅϊ-Γιώργη καὶ τὸν Ἅϊ Δημήτρη καβαλλάρηδες προστάτες ἀπὸ τῶν τυράννων του τὶς ἀδικίες. Κάθε κεφάλι, ποὺ ἔπεφτε ἀπὸ τὸν τύραννο, τὸ ἔβλεπε σὰν ἕνα κομμάτι ἄστρο, ποὺ ἐκόπτετο καὶ ἐχάνετο μέσα στὸ ἄπειρο.

Ἡ λαϊκὴ μοῦσα, ποὺ θαυμάζει τὴν παλληκαριὰ καὶ δὲν συγχωρεῖ τὴ μπαμπεσιὰ ἔκλαψε τοῦ ἥρωα τὸ θάνατο.

Στὶς ἐννιὰ τ' Ἀγιαντριᾶ
Γκίκ' Θανάση Λιουλιὲ
Σοῦ ἦρθε τὸ τεσκερὲ
Στὰ Γιάννενα κίνησες καὶ πῆγες
νὰ γραφτῆς στὸν ἰλεφὲ
στὸ κάμανε μὲ μπαμπεσιά,
σὲ καλέσανε στὸν καφενέ.
Σὲ βάλανε στὴ μπαταριὰ
τὸ βόλι πέρασε, μὰ σὺ δὲν τό 'δες,
στὸ λουρὶ τῆς παλάσκας.
Σ' ἔκοψε. Ἔπεσες καταγῆς.
Πρόφτασες κι' εἶπες δυὸ λόγια:
—Ὤχ! τὶ μοῦ κάματε τὴ γυναῖκα μου χήρα
καὶ τὴ μάννα μου καλογρηά!
Τὸν Πασιᾶ λοξοκοίταξες,
εἶπες τοῦ Ἀβντούλ Βασίλη:
—Σ' ἀφήνω τὸ σπίτι μου ἀμανάτι.

Ἡ δολοφονία τοῦ Γκίκα Θανάση ὄχι μόνον ἀπήλλαξε τὸν Ἀλῆ Πασᾶ ἀπὸ ἕνα ἐχθρό, ἀλλὰ ἔγινε καὶ ἀρχὴ τοῦ κατατρεγμοῦ τῆς οἰκογενείας του καὶ μάλιστα τῆς μικρῆς του ἀδελφῆς, τῆς Ντάντως, ὅπως ἔμεινε γνωστὴ στὰ κατοπινὰ χρόνια ἀπὸ τὴ λαϊκὴ παράδοση.

Κυνηγημένη ἡ ὄμορφη Ντάντω ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ τυράννου ἔφυγε μὲ τοὺς δικούς της ἀπὸ τὸ Χόρμοβο κι ἀπὸ ἀμπέλι σὲ ἀμπέλι κι ἀπὸ μποστάνι σὲ μποστάνι, τρέχοντας ξυπόλητη, προσπαθοῦσε ν' ἀνέβῃ στῆς Λιούντζης τὰ χωριὰ νὰ βρῇ ἀσφάλεια... Ἑξ ἡμέρες ἔζησε στὰ μποστάνια τῆς Κάριανης καὶ τοῦ Κακόζι τρώγοντας πεπόνια καὶ καρπούζια κρυμμένη ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ φυλλώματα, ποὺ κάνουν οἱ ἀναρριχώμενες κολοκυθιὲς στὴν τροπικὴ καὶ εὐλογημένη ἐκείνη γῆ καὶ κτύπησε ἡ καρδιά της σὲ κάθε θόρυβο καὶ σὲ κάθε φωνή, ποὺ ἀκούγονταν στοῦ Βαλιαρὲ τὸν κάμπο.

Τὸ τέλος τῆς ἀγωνίας της ἐσήμαινε σὰν ἔφτασε στὴ Στεγόπολι, στοὺς Ρουτσαίους συγγενεῖς της, ψηλὰ στὴ Λιούντζη, ὅπου τὸ χέρι τοῦ τυράννου δὲν ἔφτανε, γιατὶ τὸ σταματοῦσε ἡ ἐπιρροὴ τῶν Λιουντζιωτῶν τῆς Πόλης, ποὺ εἶχαν τὰ μέσα στὸ Σουλτᾶνο. Ἐκεῖ ἔφτασαν ὕστερα ἀπὸ περιπλάνησι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς, ποὺ διέτρεχαν μικρότερο κίνδυνο. Μὰ τὴν ἀκριβὴ παρακαταθήκη τους οἱ Ρουτσαῖοι ἤθελαν νὰ τὴ διασφαλίσουν.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τὸ ποστάλο Ἀργυροκάστρου Κωνσταντινουπόλεως ἔκαναν οἱ συγγενεῖς τῶν Ρουτσαίων, οἱ Μετσαῖοι ἀπὸ τὴ Στεγόπολι κι αὐτοί. Ἑκατόν ἑξῆντα ἄλογα ἔκαναν τὴν ταχυδρομικὴ συγκοινωνία. Ὀγδόντα ἐπήγαιναν καὶ ὀγδόντα ἐγύριζαν καὶ ἦταν ὅλα σεβαστὰ καὶ γνωστὰ σὰν ἀληπασπαλήτικα. Ποιὸς τολμοῦσε νὰ τὰ πειράξῃ;

Σ' αὐτὸ τὸ καραβάνι παρέδωσαν τὴν ὄμορφη Ντάντω ντυμένη στὰ ἀντρικὰ ροῦχα καὶ ἔτσι ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα ταξίδι βρέθηκε στὴν πόλη, μακρυά, πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸν κίνδυνο. Ἐκεῖ παντρεύτηκε ἕναν Νέτη τὸ ὄνομα καὶ μ' αὐτὸν ἔκαμε τὸ γυιό της Νότο.

Μὲ τοῦ καιροῦ τὸ γύρισμα ἔγινε ὁ χαλασμὸς τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ, στὰ 1822. Ξεθαρρεμένη ἡ Ντάντω γύρισε στὴν Πατρίδα μὲ τὸν γυιό στὴν ἀγκαλιά της ἀρχόντισα ψηλὴ σὰν κυπαρίσσι φορώντας μακρὺ μαῦρο πολίτικο καὶ χορμοβίτικο φουστάνι. Ποτὲ δὲν ἐφόρεσε τὴ στολὴ τῆς Λιούντζης.

Τὴ νεανική της ἱστορία τὴν ἤξευραν ὅλοι καὶ ὅλοι τὴν ἀγαποῦσαν γιὰ τὴν μεγάλη της καρδιὰ καὶ τὴν ἐσέβοντο σὰν γυναῖκα, ποὺ εἶχε πάει καὶ στὴν Πόλη σὲ ἐποχὴ ποὺ καμιὰ γυναῖκα δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὸν τόπο της. Τὴν σέβονταν γιὰ τὴν φιλανθρωπία της καὶ τὴν εὐγένειά της. Ὁ χρόνος δὲν τῆς εἶχε ἀλλάξει τὰ χαρακτηριστικά. Ἡ παράδοση τὴ θέλει μεγαλόπρεπη νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ νὰ προκαλῇ τὴ γενικὴ προσοχὴ μὲ τὴν ἀρχοντιά της καὶ τὸν πολιτισμένο τρόπο της. Ἀπὸ τοὺς εὐλογημένους μαστοὺς της ἤπιαν ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς γάλα, καθὼς πρόθυμα βοηθοῦσε τὶς νέες μητέρες μὲ τὶς συμβουλές της. Ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς ἦσαν καὶ παιδιά της, ἀδέρφια τοῦ υἱοῦ της Νότου, ποὺ θηλάζανε μαζί.

Στὸ θρυλικὸ Μοναστήρι...

Μπροστὰ στὸ ἐπιβλητικὸ κτιριακὸ συγκρότημα τῆς Μονῆς Βελλᾶς εἰκονίζονται συμπατριῶτες μας μέλη τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν ποὺ πραγματοποίησαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία προσκύνημα στὸν Ἠπειρωτικὸ χῶρο κατὰ τὸ 4ήμερο 26)10—29)10)1979 μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ» 28 Ὀκτωβρίου 1940.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Σημαντικὴ ἐθνικὴ προσφορά, μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ τὸ βιβλίο, ποὺ κυκλοφόρησε «Δρυμάδες Χειμάρρας» τοῦ κ. Κώστα Ν. Δέδε.

Εἶναι ἕνα ἔργο, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὸ συγγραφικὸ τομέα, γιὰ τὴν πολυθρύλητη κι' ἀγαπημένη μας Χειμάρρα.

Ὁ Κώστας Ν. Δέδες, ὁ ἐκλεκτὸς ἀνώτερος ἐκπαιδευτικός, μὲ τὴ πολύπλευρη μόρφωση, τὸ ἀδαμάντινο ἦθος του, τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες του, τὴν ἀνεκτίμητη διακονία του καὶ προσφορά του ἐπὶ πολλὰ χρόνια στὴν παιδεία, ὁ ἄριστος παιδαγωγός, ὁ ἀκαταπόνητος πνευματικὸς ἐργάτης, κι ἀκόμα ὁ ἄνθρωπος κι ὁ ἔξοχος πατριώτης, σεμνὰ καὶ ἀθόρυβα, μὲ τοῦτο τὸ βιβλίο, γίνεται γνωστὸς γιὰ τὸ συγγραφικὸ τάλαντό του.

Νοσταλγὸς πάντα τῆς πατρίδας, ποὺ σ' αὐτὴν γεννήθηκε ὁ συγγραφέας καὶ ἀνατράφηκε καὶ ποὺ ἔνοιωσε τὰ πρῶτα πατριωτικὰ σκιρτήματα, μᾶς δίνει ζωντανά, παραστατικά, ἁπλά, πολλὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα καὶ λαογραφικὰ γιὰ τὶς Δρυμάδες τῆς Ἑλληνικῆς Χειμάρρας.

Ἄγνωστα στοιχεῖα γιὰ τὴν μαρτυρικὴ Χειμάρρα καὶ τὸ χωριὸ Δρυμάδες ἔρχονται σὲ φῶς μὲ τοῦτο τὸ ἔργο γιὰ τοὺς ἀγῶνες τους τοὺς ἐθνικούς, τὴ ζωή τους, τὰ ἔθιμά τους, τὶς συμφορὲς καὶ τοὺς κατατρεγμούς τους ἀπ' τοὺς κατακτητές, τὶς ἡμέρες τῆς ἀπελευθέρωσής τους ἀπ' τοὺς γενναίους τῆς ἐποποιΐας τοῦ '40, γιὰ τὴ γλώσσα ἀκόμα καὶ τὶς παραδόσεις.

Μέσα ἀπ' αὐτὰ τὰ στοιχεῖα μπορεῖ νὰ διακρίνει ξεκάθαρα ὁ ἀναγνώστης, τὴ γνήσια Ἑλληνικότητα αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ νὰ θαυμάσει τὸ συγγραφέα γιὰ τὸν πατριωτισμό του, ποὺ εἶναι διάχυτος σ' ὅλο τὸ ἔργο, καθὲς καὶ τὴν ἱστορική του ἐνημέρωση.

Οἱ Δρυμάδες τῆς Χειμάρρας εἶναι γιὰ τὸν κ. Δέδε ἡ ζωή του, τὸ εἶναι του, ἡ ἀναπνοή του. Εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ τὸν κάνει νὰ νοιώθει πιὸ πολὺ Ἕλληνας.

Μὲ τοὺς ἀγνοὺς ἐθνικοὺς ἐνθουσιασμοὺς τῆς ψυχῆς του, τὸ ὅραμα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς αἱματόβρεχτης Ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου μας καὶ τὴν πληρότητα τῶν ἱστορικῶν γνώσεων, μᾶς παρουσίασε πράγματι μιὰ ἀξιόλογη ἐργασία, ἔπειτα ἀπὸ πολὺ μόχθο ὁ συγγραφέας.

Εἶναι μιὰ ἐργασία, ποὺ πρέπει νὰ διαβαστεῖ ἀπὸ κάθε Ἕλληνα καὶ κάθε ἀκαδημαϊκὸ ἀκόμα καὶ νὰ ἐκτιμηθεῖ ἀνάλογα.

Ἰδιαίτερα τοῦτο τὸν καιρό, ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Β. Ἤπειρος ζεῖ στιγμὲς μιᾶς ἀνείπωτης τραγωδίας, οἱ «Δρυμάδες Χειμάρρας» τοῦ κ. Δέδε ἔρχονται νὰ τονώσουν, νὰ ὑπομνήσουν, νὰ διδάξουν.

Τὸν συγχαίρουμε θερμὰ καὶ εὐχόμαστε πάντα νὰ μᾶς παρουσιάζει τέτοια ὡραῖα ἔργα.

Σ. Γ. Κος

Τῆς «τρίχας τό γιοφύρι»

Ἄ, μὴ λέτε πὼς εἶναι παραμύθι
τῆς τρίχας τὸ γιοφύρι, ποὺ οἱ γιαγιάδες
στὸ τζάκι τὸ χειμώνα διηγοῦνται,
ὅταν λυσσομανοῦν ἔξω οἱ βοριάδες.

****

Μὲ ὅρκο ἐγὼ σᾶς λέω πὼς εἶν' ἀλήθεια.
Τὸ πέρασα μαζὶ μὲ τὴν Ἑλένη
τὸ φοβερὸ τῆς τρίχας τὸ γιοφύρι,
ποὺ ἀπάνω ἀπὸ τὸν ὅλεθρο διαβαίνει.

****

Ἐβούϊζε τὸ πύρινο ποτάμι
κάτω· μὲ βουλιμία καρτεροῦσε
νὰ πέσομε στ' ἀχόρταγό του στόμα
καὶ πλάϊ μας ὁ χάρος φτερουγοῦσε.

****

Κι ἕνα κοπάδι ἀπαίσια κοράκια
ἐκρώζανε κι ὁρμοῦσαν πεινασμένα·
χαμοπετοῦσαν, μαῦρα σὰν τὴν πίσσα,
νὰ μᾶς ξεσχίσουν τὰ καταραμένα.

****

Ἀόρατα, τ' ὀρκίζομαι, μᾶς ἀγγίζαν
ἀγγελικά, ἁπαλότατα φτερὰ
καὶ στὴν ψυχή μας δίναν μιὰν ἐλπίδα
πὼς φριχτὴ δὲ θὰ γίνομε βορά.

****

«Θάρρος, ἀκόμα λίγο καὶ περνοῦμε»,
ἐμψυχωμένη μοῦ ἔλεγε ἡ Ἑλένη.
Καὶ σὰν ἀντίλαλος «Ἀκόμα λίγο»
φωνὴ ἀτσαλένια ἀπ' τὴν ψυχή μου βγαίνει.

****

Κάθε στιγμὴ ἦταν θάνατος, φοβέρα.
Μὰ ἡ πίστη ἦταν λαμπάδα φλογερή.
Θὰ κάνομε πολλὰ στὴν ἄλλη ὄχθη·
ἐκεῖ ἡ καρδιὰ τ' ἀδύνατα μπορεῖ.

****

Σημαία θὰ κρατοῦμε τὴν Ἀγάπη
κι ὁ ἥλιος λαμπρός μας θᾶναι ἡ Καλωσύνη.
Θὰ γίνει ἐλιὰ ἀσημόφυλλη ἡ ζωή μας
καὶ θὰ δουλεύει γιὰ τὴν ἅγια Εἰρήνη.

****

Διαβήκαμε τῆς τρίχας τὸ γιοφύρι!
Στὸ ἱερὸ πατοῦμε τώρα χῶμα!
Ἔφυγαν τὰ κοράκια ἀπελπισμένα,
μὰ ἡ καρδιά μας δὲν πιστεύει ἀκόμα.

****

Τ' ἀδέρφια, μύρια ἀγαπημένα,
σὰ ναυαγοὺς μᾶς παίρνουνε στὰ χέρια.
Τὰ δάκρυά μας ἔλαμπαν στὸν ἥλιο
κι ἡ ὑπόσχεσή μας ἔφτανε ὡς τ' ἀστέρια.

Ἄλκης Καστρίτης

Ἀθήνα 11)3)1978

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

(Συνέχεια ἀπό τὴν 1η σελίδα)

ποτε Κυβέρνηση ἐπιθυμοῦσε, γιὰ λόγους γενικότερης πολιτικῆς, νὰ συναλλαγεῖ στὸν τομέα τῶν ἐθνικῶν δικαίων, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχει πίσω της σύσσωμη τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τὰ περιθώρια πολιτικῶν «ἐλιγμῶν» εἶναι περιορισμένα σὲ μιὰ χώρα, ὅπου οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἐπαναστάσεις, τότε μόνον ὁδηγοῦνται σὲ αἴσιο πέρας, ὅταν τὰ σφραγίσει μὲ τὴν ἱστορική του βούληση ὁ ἴδιος ὁ Λαός. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ὑπόμνηση πρὸς τοὺς διεθνεῖς κύκλους ποὺ ἀσκοῦν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ σὲ ὑψηλὸ ἐπίπεδο, χωρὶς νὰ λαβαίνουν ὑπ' ὄψη τους τὶς λαϊκὲς ἀντιδράσεις —κακῶς κατὰ τὴ γνώμη μου. Γιατὶ δὲν εἶναι οὔτε δημαγωγία οὔτε ἐθνοκαπηλεία τὸ νὰ ζητεῖται ἡ σύμφωνη γνώμη τῶν πολ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Γνῶμες, Ὑποδείξεις, Σχόλια

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Τὸ ἐπίσημο κράτος ἔχει χαρακτηρίσει τὸ 1979 σὰν ἔτος Ἐθνικῆς Κληρονομίας καὶ Παραδόσεων.

Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἀναδρομῆς καὶ τῆς ὑπομνήσεως στὴν Ἐθνικὴ Κληρονομία καὶ στὶς παραδόσεις εἶναι ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιὰ χῶρες μὲ μακραίωνη ἱστορία ὅπως ἡ Ἑλλάδα.

Περισσότερο ὅμως οἱ Βορειοηπειρῶτες αἰσθανόμαστε τὴ βαθύτερη ἀνάγκη γι' αὐτὴ τὴν προφύλαξη, ἀναδρομή, ὑπόμνηση καὶ σεβασμὸ στὴν Ἐθνικὴ Κληρονομία μας.

Ἀναγκασμένοι ἐπὶ δεκάδες χρόνια νὰ ζοῦμε εἴτε σὰν ὑπόδουλοι τῶν Ἀλβανῶν εἴτε στὴ διασπορά, ἀποκολλημένοι ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, τὶς ἑστίες μας καὶ τοὺς οἰκείους μας, μεταφέραμε στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας μας (ἱστορία, πολιτισμό, παραδόσεις, ἤθη, ἔθιμα καὶ τὸν τεράστιο πλοῦτο μὲ τὸν ὁποῖο στολίσαμε τὸν ἑλλαδικὸ χῶρο μὲ ἀθάνατα ἔργα τὰ ὁποῖα προβάλλει μὲ ὑπερηφάνεια ἡ Ἑλλάδα. Οἱ βορειοηπειρῶτες παρὰ τὶς φυσιολογικὲς ἐπιδράσεις ποὺ δοκιμάσαμε, ἐπιτύχαμε μὲ μεγάλη προσπάθεια νὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ μεταδίδωμε ἀδιάκοπα ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη τὴν Ἐθνικὴ Κληρονομία. Ἡ Κληρονομία καὶ οἱ Παραδόσεις μας μᾶς βοήθησαν νὰ μείνουμε ἱστορικὰ ζωντανοὶ καὶ ἐθνικὰ ἀναλλοίωτοι στὸ διάβα τοῦ χρόνου καὶ στὰ τεχνάσματα τῶν κακῶν διπλωματῶν καὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ σπαστικὰ ταλαντευομένων πολιτικῶν μὲ τὴ ρευστὴ τοποθέτησή τους στὰ Δίκαια τῆς Πατρίδας μας.

Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ ἐπίσημο Κράτος χαρακτήρισε τὸ 1979 σὰν ἔτος Ἐθνικῆς Κληρονομίας καὶ Παραδόσεων ρωτᾶμε:

Γιατὶ ἐπιτρέπει ἡ Κυβέρνηση σὲ μερικοὺς κακοὺς διπλωμάτες νὰ διαβρώνουν τὴν ἑνότητα καὶ τὸν ἀγώνα τῶν Βορειοηπειρωτῶν μὲ ἐνέργειες ποὺ τελικὰ ζημιώνουν τὴν Κληρονομία, τὶς Παραδόσεις καὶ τὰ Δίκαια τῆς Πατρίδας μας;

****

ΧΩΡΙΣ ΤΟΠΙΚΙΣΤΙΚΟΥΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥΣ...

Καμμιὰ περιοχὴ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ χώρου δὲν πρέπει νὰ διεκδικεῖ προβάδισμα στὸ τεράστιο φάσμα τῆς Ἑλληνικῆς, ἱστορικῆς, ἐθνολογικῆς, ἀγωνιστικῆς κληρονομίας, ἀπέναντι σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη...

Κάτι τέτοιο δύο πράγματα μπορεῖ νὰ ὑποκρύπτει:

Π ρ ῶ τ ο: Ἕνα φανατικὸ τοπικιστικὸ πνεῦμα ποὺ δὲν ἀφήνει τὸ σκοτισμένο μυαλὸ καὶ τὴ θαμπὴ ὅραση νὰ δοῦνε μὲ ἀντικειμενικότητα τὴν πραγματικότητα καὶ τὸ γενικώτερο συμφέρον τοῦ εὐρύτερου ὑπόδουλου βορειοηπειρωτικοῦ χώρου.

Δ ε ύ τ ε ρ ο: Πεῖσμα, φανατισμὸ καὶ τάση δημιουργίας ἀξιολογήσεως τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας μὲ ποιοτικὴ ἱεράρχηση τῶν περιοχῶν τῆς Βορείου Ἠπείρου, ποὺ πολὺ πιθανὸν νὰ ἐντάσσεται σὲ ὁρισμένο σχέδιο τὸ ὁποῖο προωθοῦν γιὰ νὰ διασπάσουν τὴν ἑνότητα τῶν περιοχῶν, οἱ ἐχθροί μας. Ὅσοι ἀμφισβητοῦν τὸ πραγματικὸ γεωγραφικὸ πλαίσιο τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ χώρου ἢ δίνουν στὶς περιοχές του ποιοτικὴ ἀξιολόγηση ἱστορικῆς κληρονομιᾶς εἶναι ἐπικίνδυνοι δολιοφθορεῖς...

Δυστυχῶς ὑπάρχουν ἔμμισθοι κακοὶ διπλωμάτες καὶ ἐλάχιστοι «ὑποτακτικοί τους» ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐκτρέψουν μὲ τὶς ὕποπτες δραστηριότητές τους τὸ καθολικό, ἑνιαῖο, ἀδιάσπαστο καὶ συγκεκριμένο βορειοηπειρωτικὸ θέμα, καὶ νὰ τὸ τεμαχίσουν ἐμφανίζοντάς το σὰν ἐπαρχιακὰ «καντόνια».

ΜΠΟΥΖΟΥΚΟ... ΚΕΦΑΛΟΙ..;

Οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔμαθαν νὰ συμπεριφέρωνται μὲ ἁπλοὺς φυσικοὺς τρόπους καὶ νὰ ἐκφράζωνται αὐθόρμητα ἀνεπιτήδευτα μὲ ἁπλὲς καὶ σταράτες λέξεις ποὺ ἡ γεμάτη ἀλήθεια τους, τσακίζει κόκκαλα, ἀποροῦν δικαιολογημένα... Ρωτᾶνε καὶ θέλουν νὰ μάθουν γιὰ μερικοὺς σοφούς, τεντωμένους, στητούς, ἀγέλαστους, ποὺ πουλᾶνε τή... σοφία τους ὅπως οἱ μπουζουκτζῆδες τὶς «πενιές τους» στοὺς ἀκριβοὺς πελάτες τους...

Οἱ δικοί μας «σοφοί» ὅσο περισσότερο κάμπτουν τὸ σπαστικὸ κορμάκι τους στὰ ἀφεντικά τους, τόσο περισσότερο βρίσκονται στὸν ρόλο τοῦ... κλόουν.

****

1 ΚΑΛΠΑΚΙ ΑΠΡΟΣΠΕΛΑΣΤΟ ΣΥΝΟΡΟ

Ὅπως κάθε χρόνο οἱ Βορειοηπειρῶτες μνήμονες τῆς θυσίας τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος ποὺ δημιούργησαν τὸ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ τὸ 1940 καταθέτουν τὸ στεφάνι τους. Εἰκονίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν.

1

2

2 ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΗΡΩΑ

Ὁ Ἀρχηγὸς ΓΕΣ κ. Α. Γκράτσιος τὴ στιγμὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ ἥρωα Συνταγματάρχη ΜΑΡΔΟΧΑΙΟΥ ΦΡΙΖΗ ποὺ ἔπεσε ἡρωϊκὰ μαχόμενος στὶς 5.12.1940 ὑπεραμυνόμενος τοῦ πατρίου Βορειοηπειρωτικοῦ ἐδάφους. Ἡ προτομὴ βρίσκεται στὸ Καλπάκι δίπλα στὸ Πολεμικὸ Μουσεῖο. Παρέστησαν στὴ σεμνὴ τελετὴ πολλοὶ βορειηπειρῶτες προσκυνητές ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ ΜΑΡΔ. ΦΡΙΖΗ ΣΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ

ΠΑΡΕΣΤΗ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου 1979 ἔγιναν στὸ Καλπάκι ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Γ.Ε.Σ. κ. Γκράτσιο, τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἥρωα Συνταγματάρχη Μαρδοχαίου Φριζῆ ποὺ ἔπεσε ἡρωϊκὰ ὑπεραμυνόμενος τοῦ πατρίου Βορειοηπειρωτικοῦ ἐδάφους στὶς 5 Δεκεμβρίου 1940. ἀπὸ τὶς δολοφονικὲς σφαῖρες τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας.

Ὁ Μαρδοχαῖος Φριζῆς ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειώδη μορφὴ τοῦ γενναίου Ἕλληνα ἀειμνήστου ποὺ ξεψύχησε τὸ 1940 μὲ τὶς λέξεις: «...Γιὰ τὴν Ἑλλάδα...».

Στὴ σεμνὴ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων παρίσταντο ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας καὶ οἱ ἐπιτελεῖς του, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ΦΡΙΖΗ, ἐκπρόσωποι τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Χαλκίδος —γενέτειρας τοῦ ἥρωα— ἡ ὁποία κατέθεσε μετὰ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Γ.Ε.Σ. στεφάνι.

Τὸ ἱστορικὸ γιὰ τὸν ἔνδοξο θάνατο τοῦ ΦΡΙΖΗ ἐξεφώνησε ἀξιωματικὸς τῆς 8ης Μεραρχίας Ἠπείρου.

Δέηση γιὰ τὴ ψυχὴ τοῦ Μαρδοχαίου Φριζῆ ἀνέπεμψε μέσα σὲ κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα θρησκευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς Ἰσραηλινῆς Κοινότητος.

Στὴν τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων παρέστη μεγάλη ὁμάδα Βορειοηπειρωτῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου της κ. Δημάδη, ὁ ὁποῖος κατέθεσε στεφάνι κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου του.

Ἐπίσης, παρέστησαν ἀρκετοὶ ἀντιπρόσωποι διαφόρων Ὀργανώσεων καὶ κατέθεσαν στεφάνια.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἡ οἰκογένεια ΦΡΙΖΗ δέχτηκε τὰ λόγια ἀγάπης τῶν παρισταμένων...

ΕΛΛΗΝΟΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὰ στρατευμένα παιδιὰ τῆς πατρίδας μας ποὺ τάχθηκαν φύλακες τῶν συνόρων μας ὑποχρεώνονται νὰ ἀτενίζουν τὸν ὑπόδουλο Βορειοηπειρωτικὸ χῶρο καὶ τοὺς Ἕλληνες Βορειοηπειρῶτες ἔγκλειστους στὸν «παράδεισο» τῆς Ἀλβανίας. Τῆς γειτονικῆς χώρας ποὺ κατασκεύασαν πρὶν λίγες δεκάδες χρόνια οἱ τότε Μεγάλοι θυσιάζοντας ὑπὸ τὴ κατοχή της τὴ γῆ τῶν πατέρων μας. Οἱ βορ) τες κοντὰ στοὺς ἀκρίτες προσφέρουν δῶρα, ἀγναντεύουν, ἀναπολοῦν. Ὅλοι ὅμως πιστεύουν, ἀγωνίζονται καὶ ἀπαιτοῦν Ἐλευθερία - Δικαιοσύνη. Εἰκονίζονται ἀνάμεσα στοὺς προσκυνητὲς τὰ χαριτωμένα παιδιὰ τῶν πατριωτῶν μας Ε.Γ. καὶ Δ.Π. ποὺ προσφέρουν τὰ δῶρα τοῦ Συλλόγου μας.

ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ ΕΝΤΥΠΑ:

1. ΒΙΒΛΙΟ ΜΝΗΜΗΣ
   Ἔκδοση Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος.
2. «ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΟΥ»
   Διηγήματα Ἀλεξ. Χ. Μαμμοπούλου
   Προέδρου Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας
3. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
   ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 1979
4. ΧΑΡΗ ΚΑΡΑΤΖΑ
   Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
   «ΟΙ ΣΥΜΠΛΗΓΑΔΕΣ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ»
5. ΝΕΑΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
   ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΜΙΛΙΩΝ Μηνὸς Ν)βρίου 1979
6. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
   «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»
7. ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
   ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
   «Δελτίον Τύπου» (Γραφ. Δημ. Σχ. καὶ Τύπου).
8. Περιοδικό: ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
9. Περιοδικὴ ἔκδοση ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ.
10. Δ)ΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
    Δ. ΒΡΑΝΟΥ Δασολόγου
    (Μελέτη γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς Λευκάδος).
11. ΕΛΕΥΘ. ΜΑΝΤΖΙΚΑ
    τ. Προέδρου Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος
    ΦΙΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ (Προτάσεις).

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν διοργανώνει ἀπογευματινὸ περίπατο γιὰ τὸ ΣΟΥΝΙΟ μὲ ΠΟΥΛΜΑΝ τὴν 5ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. Ἀναχώρηση ὥρα 17.30, ἐπιστροφὴ ὥρα 23.000.

Κ α λ ε ῖ τοὺς συμπατριῶτες - μέλη ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ συμμετάσχουν νὰ τὸ δηλώσουν στὸ Σύλλογο μέχρι τῆς 3-12-1979.

Ἀπὸ τὸ Σύλλογο Βορειοηπειρωτῶν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Ὁ συμπατριώτης μας Θεοχάρης Παππᾶς βάφτισε στὰ Γιάννενα τὸ χαριτωμένο του γιόκα ποὺ ἡ ἀνάδοχός του τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Χρῆστος.

Εὐχόμαστε στὸ ζεῦγος Παππᾶ νὰ τοὺς ζήσει.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Στὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Μαρίνας Ἠλιουπόλεως ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς κόρης τοῦ συμπατριώτη μας Χρήστου Δούρη, Σοφίας, μὲ τὸν ἐκλεκτὸ νέο Εὐάγγελο Σταμοκώστα. Μετὰ τὴ στέψη ἀκολούθησε Βορειοηπειρωτικὸ γλέντι μὲ τραγούδια καὶ χοροὺς τῆς πατρίδας μας, μὲ συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων.

Εὐχόμαστε νὰ ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε καὶ κηδεύτηκε τὴν 29) 10) 1979 ὁ συμπατριώτης μας ἐπίτιμος Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Γεώργιος Καραμάνος.

Στοὺς οἰκείους του ἐκφράζουμε τὰ συλλυπητήριά μας.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ Η ΕΝΩΣΗ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΕΛΒΙΝΟΥ

Ἡ Ἕνωση Ἐπαρχίας Δελβίνου πραγματοποιεῖ τήν Κυριακή 9.12.1979 καί ὥρα 11 πρωί τό καθιερωμένο Μνημόσυνο ὑπέρ τῶν ψυχῶν τῶν συμπατριωτῶν μας.

Τό Μνημόσυνο θά γίνει στό παρεκκλήσιο τῆς Πολυκλινικῆς ,Αθηνῶν.

ΠΑΡΚΕΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΕΡΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

ΠΑΡΚΕΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ:
28ον Χιλιόμετρον
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ — ΛΑΜΙΑΣ
ΤΗΛ. 0295—22.536

★

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΕΚΘΕΣΙΣ
Τζουμαγιᾶς 9 • ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 82.14.713 - 88.27.743

Νικηφόρο τέρμα τοῦ Ἀγώνα μας

(Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1)

τὸ μόθουν ὅλοι), συνεχίζει τὸ μεγάλο ἀγώνα του μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει.

Ἡ δυναμικὴ παρουσία τῶν Βορειοηπειρωτῶν μὲ τὴν ἐκλεγμένη ἡγεσία τους ἀποτελεῖ τὴν ἐπισημότερη ἐπιβεβαίωση ὅτι, χωρίς καμμιὰ συγκεκριμένη ἐπίσημη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμπαράσταση ἀγωνίζονται στὸν ἑλλαδικὸ καὶ διεθνῆ χῶρο.

Μοναδικὸς στόχος τοῦ ἀγῶνα τους εἶναι ἡ δικαίωσή τους ποὺ μεταφράζεται μὲ δυὸ λέξεις:

Ἐλευθερία καὶ Δικαιοσύνη στὴ Βόρειο Ἤπειρο.

Οἱ Βορειοηπειρῶτες δὲν εἶναι ρομαντικοὶ καὶ ὀνειροπόλοι...

Γνωρίζουν καλὰ τί ζητᾶνε καὶ περισσότερο γνωρίζουν πῶς θὰ κερδίσουν αὐτὸ ποὺ δικαιοῦνται...

Ὁ ἀγώνας τῶν Βορειοηπειρωτῶν δὲν εἶναι ἀγώνας πολιτικὸς, ἰδεολογικὸς, συνδικαλιστικὸς, ἢ ἀγώνας γιὰ συλλογὴ χειροκροτημάτων ἢ γιὰ δημιουργία προσκαίρων ἐντυπώσεων...

Εἶναι ἀγώνας ἐθνικῆς ἐπιβιώσεως καὶ ἀξιοπρεπείας μὲ μαχητικὴ ὑποδομή...

Εἶναι ἀγώνας ἀποκαταστάσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀδικημένης πατρίδος μας, καὶ τοῦ προδομένου λαοῦ της...

Εἶναι ἀγώνας στὸν ὁποῖο οἱ συμμετέχοντες Βορειοηπειρῶτες εἶναι ἀποφασισμένοι καὶ ἕτοιμοι νὰ προσφέρουν κάθε εἴδους θυσία.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγώνα αὐτοῦ ἐγγύηση ἀποτελεῖ ἡ μακραίωνη πορεία τῆς φυλῆς μας ποὺ διατηρήθηκε καὶ μεγαλούργησε χάρις στὴ δυναμικὴ παρουσία, στοὺς ἀγῶνες, καὶ στὶς θυσίες τῶν ἑλλήνων.

Ὁ ἀγώνας τῶν Βορειοηπειρωτῶν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδος τους καὶ τῶν ἰδίων ἀπὸ τὸν ἐξευτελιστικὸ ζυγὸ τῆς ἀλβανικῆς τυρανίας δὲν μπορεῖ νὰ ὑποκατασταθῆ ἀπὸ καμμιὰ σκοπιμότητα ὅσο κι' ἄν θέλουν οἱ κακοί διπλωμάτες νὰ τὴν ἐμφανίζουν σὰν σπουδαῖα.

Σκοπὸς τῶν κακῶν διπλωματῶν εἶναι ὁ ἀποπροσανατολισμὸς καὶ ἡ διάβρωση τῶν Βορειοηπειρωτῶν...

Λησμονοῦν δυστυχῶς ὅτι ἕνα ἑλληνικὸ τμῆμα ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο Ἠπειρωτικὸ χῶρο ἀποσπάστηκε τὸ 1913 καὶ ἀποδόθηκε ἀπὸ τὶς δυνάμεις Αὐστροουγγαρίας, Ἰταλίας κλπ. στὸ κρατίδιο ποὺ οἱ ἴδιες ἵδρυσαν, τὴν Ἀλβανία.

Δὲν ἀποσπάστηκε ὅμως, τὸ τμῆμα αὐτό, ἀπὸ τὴ ψυχή, ἀπὸ τὴ σκέψη, ἀπὸ τὴ θέληση καὶ τὰ ἀπαράγραπτα ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὀνομάστηκε ἔκτοτε Βόρειος Ἤπειρος γιὰ νὰ θυμίζει σὲ ὅλους ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ ὑπόδουλο τμῆμα τῆς Ἑλλάδος...

Ἐλευθερώθηκε τρεῖς φορὲς μέχρι σήμερα μέ ἀμέτρητες θυσίες τῶν παιδιῶν τῆς πατρίδος μας ἀλλὰ δυστυχῶς βρίσκεται πάλι κάτω ἀπὸ τὴν ἀλβανικὴ κατοχή.

Κανείς ἀπὸ τὸν γενναῖο λαό μας ὅπου κι' ἄν ἀνήκει, ὅτι κι' ἄν πιστεύει δὲν ἀμφισβητεῖ καὶ δὲν ἀρνεῖται τὸ ἀναφαίρε το δικαίωμά του νὰ διεκδικεῖ τή γῆ ποὺ τοῦ ἀνήκει...

Αὐτὸ τὸ δικαίωμά του δὲν τὸ ἐκχωρεῖ σέ κανένα καὶ γιὰ ὁποιαδήποτε σκοπιμότητα...

Πιστεύει καὶ βροντοφωνεῖ σὲ κάθε μεριὰ ὅτι ἡ Βόρειος Ἤπειρος εἶναι ἑλληνική, ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα καὶ στοὺς ἕλληνες γιατὶ μέχρι σήμερα 400.000 παιδιά της ἔγραψαν καὶ γράφουν μὲ μακρούς καὶ σκληρούς ἀγῶνες καὶ θυσίες μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ.

Τὸ τέρμα τοῦ ἀγώνα τῶν Βορειοηπειρωτῶν διαγράφεται στὸν ὁρίζοντα νικηφόρο γιατὶ ἔχει σὰν κύριο στόχο τὰ ἐθνικὰ Δίκαια, τὴν Ἀνθρώπινη Ἐλευθερία καὶ τὴ Δικαιοσύνη...

Καὶ πάνω ἀπὸ τὴ δύναμη, τὴ πίστη καὶ τὴν ἐθελοθυσία τῶν ἀγωνιζομένων Βορειοηπειρωτῶν ὑπάρχει ὁ Θεός...

Δόξασαν τὴν Ἑλλάδα!...

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

(Χρονικὸ τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα)

Β΄

Τὸ ὀξυδερκές μάτι τοῦ Βαγγέλη καὶ ἡ λεπτότης τῆς κρίσεως τοῦ Κώστα, δὲν ἄργησαν νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι, γιὰ νἄχουν τὰ κτήματα καλύτερη παραγωγή, χρειάζεται καὶ μεθοδικώτερη καλλιέργεια.

Ἀρχίζουν λοιπὸν νὰ ἐφαρμόζουν νέες μεθόδους, νὰ σπέρνουν τοὺς καλύτερους σπόρους.

Στὶς ἀρχὲς οἱ γείτονές τους, ἀλλὰ καὶ μερικοὶ μεγαλοκτηματίες κορόϊδευαν τὰ δυὸ ξαδέλφια γιὰ τὶς γεωργικές τους καινοτομίες.

Δὲν ἄργησε ὅμως ἡ περιφρόνησή τους νὰ μετατραπεῖ σὲ φθόνο, ὅταν εἶδαν τὴν ἀφθονία τῶν προϊόντων ποὺ τοὺς ἔδινε ἡ γῆ.

Σὰν πατέρες ἐφέροντο τὰ δυὸ ξαδέλφια στοὺς ἐργάτες τους. Ἦταν αὐστηροί, ἀλλὰ καὶ δίκαιοι. Ζητοῦσαν τίμια δουλειά, ἔδιναν ὅμως καὶ μεγάλους μισθούς. Γρήγορα ἔγιναν πασίγνωστοι στὴν περιοχὴ γιὰ τὴν φιλανθρωπία τους. Ὁ πόνος τοῦ κάθε ἐργάτη, ἦταν καὶ πόνος τους, ἡ δυστυχία κάθε φτωχοῦ σπιτιοῦ ἦταν καὶ δική τους δυστυχία. Μόλις ἐμάθαιναν κάτι, ἀμέσως ἄναιγαν τὸ πορτοφόλι τους κι ἔδιναν, ἔδιναν ἄφθονα.

Τὰ σπίτια τους στὸ Βουκουρέστι γίνονται ξενῶνες τῶν ξενητεμένων Ἑλλήνων. Οἱ πόρτες τους εἶναι πάντα ἀνοικτὲς καὶ ἡ χύτρα πάντα εἶναι στὴ φωτιὰ γιὰ κάθε Ἠπειρώτη, ποὺ θὰ ἔφθανε στὴ Δακία.

Μιὰ μόνη διάκριση κάνουν μεταξὺ των οἱ Ζάππαι. Μόνον τοὺς τεμπέληδες καὶ ὅσους ἔρχονται γιὰ νὰ καλοπεράσουν, μόνο αὐτοὺς δὲν βλέπουν μὲ καλὸ μάτι οἱ δύο μεγαλοκτηματίαι. Ἀλλ' οὔτε καὶ σ' αὐτοὺς κλείνουν ἀπότομα τὴν πόρτα τῆς καλωσύνης τους. Τοὐναντίον, πολλοὺς τέτοιους εὐεργετοῦν. Τοὺς εὐεργετοῦν, ἀλλὰ συγχρόνως τοὺς ὑποδεικνύουν ὅτι ἡ βοήθεια καὶ ἡ εὐεργεσία τότε μόνον ἀρέσει στὸ Θεό, ὅταν γίνεται σ' ἀνθρώπους, ποὺ θέλουν νὰ προαχθοῦν μὲ τὴν τίμια δουλειά τους, καὶ ὄχι σὲ τεμπέληδες, ποὺ καταντοῦν βάρος καὶ παράσιτα τῆς κοινωνίας.

Ἀλλ' ἂς ἀκούσουμε καλύτερα τί ἔλεγαν οἱ ἴδιοι οἱ Ζάππαι σὲ ὅσους ξενητεμένους κατέφευγαν κοντά τους:

—Δουλέψτε ὅπως καὶ μεῖς. Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμά μας καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γίνετε μὲ τὸν ἰδρῶτα τοῦ προσώπου πιθανῶς καὶ πιὸ εὔποροι ἀπὸ ἐμᾶς. Γιατὶ καὶ μεῖς ὅταν ἤρθαμε στὸν τόπο αὐτό, εἴμαστε πιὸ φτωχοὶ κι ἀπὸ τοὺς ζητιάνους. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Θεό, κανένα ἄλλο προστάτη δὲν εἴχαμε κι εἴμαστε ἐντελῶς ἀγράμματοι. Ἐσεῖς ὅμως τώρα ἔχετε περισσότερα μέσα γιὰ νὰ προοδεύσετε. Θὰ βρῆτε εἴτε κοντά μας, εἴτε κοντὰ σὲ ἄλλους ἰσχυροτέρους, τοὺς δυνατοὺς προστάτας ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσουν, ἀρκεῖ μονάχα νὰ εἶσθε ἐργατικοί, ὥστε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ γίνετε ἄξιοι τῆς προστασίας...

Οἱ δουλειές τους εὐλογοῦνται ἀπὸ τὸν Θεό. Τὰ πλούτη τους κάθε μέρα αὐξάνουν. Κτίζουν ἕνα καινούργιο μέγαρο στὸ Βουκουρέστι καὶ φιλοξενοῦν κάθε ξένο, φτωχὸ ἢ ἡγεμόνα, ποὺ θὰ ξεπέζευε ἐκεῖ.

Μιὰ μέρα στὴν τραπεζαρία τοῦ καινούργιου τους σπιτιοῦ γίνεται μιὰ ἀλησμόνητη καὶ γιὰ τὰ δυὸ ξαδέλφια συζήτηση. Στὴ μέση τῆς μεγάλης τραπεζαρίας εἶναι ἕνα ὡραῖο τραπέζι. Δίπλα δυὸ μεγάλες πολυθρόνες. Βάζα μὲ λουλούδια στὶς γωνίες. Καινούργια ἔπιπλα. Στὸ βάθος κάθεται ὁ μεγαλύτερος, ὁ Βαγγέλης. Μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο εἶναι βυθισμένος στὶς σκέψεις του. Διακόπτει κάποια στιγμὴ τὴ συλλογή του καὶ λέει ἀργὰ-ἀργά, τονίζοντας μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις:

—Σὲ μᾶς, παιδί μου Κώστα, ὁ Θεὸς ἐχάρισε τόσα πλούτη, ποὺ καὶ εὐεργετήματα μπορεῖ νὰ κάνουμε, καὶ παιδιὰ μὲ εὐσέβεια, καὶ πατριωτισμὸ ν' ἀναθρέψουμε... Ἐγὼ ὅμως, παιδί μου, ἀπεφάσισα, σὰν μεγαλύτερος ποὺ εἶμαι νὰ μὴ παντρευτῶ γιὰ νὰ εὐεργετήσω πιὸ πολὺ τὴν πολυαγαπημένη μας πατρίδα. Σύ ὅμως, Κώστα, εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ γίνης οἰκογενειάρχης γιὰ νὰ διατηρηθῆ ἔτσι τὸ ὄνομα τοῦ σπιτιοῦ μας.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἀνεκάθισε στὴν πολυθρόνα του κι ἐκύτταξε μὲ σεβασμὸ τὸν ἐξάδελφό του. Λίγα λεπτὰ ἀργότερα τοῦ λέει:

—Τὰ ἴδια αἰσθήματα κατέχουν, καὶ θὰ κατέχουν ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, καὶ τὴ δική μου καρδιά. Τὸ ὄνομα τοῦ σπιτιοῦ μας ἂς τὸ διατηρήσουν στὴ μνήμη τῆς ἀνθρωπότητος οἱ ἀγαθοεργίες μας. Μαζὶ δουλέψαμε, μαζὶ πλουτίσαμε, μαζὶ ἂς διαθέσουμε καὶ τὰ πλούτη μας. Θέλω καὶ στὸν πρόσκαιρο αὐτὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ στὸν οὐρανὸ νὰ εἰμεθα μαζί. Εἶπε καὶ σταμάτησε.

Ἕνα δάκρυ εὐγνωμοσύνης κύλησε στὸ πρόσωπό του. Σηκώθηκε, ἐπλησίασε τὸν Βαγγέλη, ἔσκυψε καὶ τοῦ φίλησε τὸ χέρι.

—Τὴν εὐχή μου νἄχεις, παιδί μου, τοῦπε ὁ μεγαλόψυχος ἀγωνιστὴς τοῦ '21. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἀξιώσει νὰ κάνεις μεγαλύτερα ἀπὸ μένα ἔργα. Εἴθε νὰ σὲ προστατεύει πάντοτε καὶ νὰ σοῦ δίνει κατὰ τὴν καρδίαν σου.

Τὰ δυὸ ξαδέλφια φιλήθ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

"Οπως κάθε χρόνο...

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Β)ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ "ΟΧΙ" ΤΟΥ 1940

Ὁ Σύλλογος Βορειοπειρωτῶν ὅπως κάθε χρόνο, πραγματοποίησε καὶ ἐφέτος σειρὰ ἐκδηλώσεων μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τοῦ ΟΧΙ.

Γιὰ νὰ τιμήσει τὴ μεγάλη ἐπέτειο (28 Ὀκτωβρίου 1940), καὶ ὅσους μὲ τὴ θυσία τους ἢ συμμετοχή τους συνετέλεσαν στὴ δημιουργία τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἔπους, διοργάνωσε ὁμαδικὴ μετάβαση δεκάδων μελῶν καὶ φίλων του στὰ Γιάννενα, Καλπάκι, Κακαβιά, Δολιανά, Κτίσματα καὶ Κόνιτσα.

Ἡ παρουσία τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὸν ἐλεύθερο Ἡπειρωτικὸ χῶρο, ὑποδηλώνει τὸ συγκεκριμένο ὁρόσημο τῆς πατρίδος μας καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴν νεώτερη ἱστορία μας ἀπὸ τὴν ὁποία φωτίζεται ὁ δρόμος μας...

Τὸ 1940—41 ὁ Βόρειος Ἤπειρος ἐλευθερώθηκε γιὰ 3η φορά. Δυστυχῶς ὅμως ξανάγινε ὑπόδουλη τῆς Ἀλβανίας μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσει τὴ διεθνῆ πολιτικὴ σκοπιμότητα.

Σὲ ἄλλες στῆλες τῆς ἐφημερίδος μας παραγράφονται οἱ συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν.

Γιὰ νὰ τιμήσουν τὸ ἱστορικὸ ΟΧΙ

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΝ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Στὰ σύνορα τῆς Κακαβιᾶς πολλές δεκάδες βορειοηπειρῶτες μέλη τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν βρέθηκαν ἀνάμεσα στοὺς ἀκριτικοὺς φρουροὺς τῆς πατρίδος μας, ἐπιτελώντας ὅπως κάθε χρόνο τὸ χρέος τους μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ (28.10.40).

Εἶναι μιὰ καθιερωμένη ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν τὶς μέρες αὐτὲς καὶ πραγματοποιεῖται στὸν Ἠπειρωτικὸ χῶρο μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ τιμᾶ ἐκείνους ποὺ δημιούργησαν μὲ τὴ θυσία καὶ τὴν συμμετοχή τους τὸ Βορειοηπειρωτικὸ Ἔπος 1940—41.

Ἡ ὁμαδικὴ παρουσία τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὰ σύνορα ἀνάμεσα στὰ στρατευμένα ἑλληνόπουλα μὲ τὸ ἀγνάντεμα καὶ τὴν ἀναπόληση τῆς πατρίδος τοῦ Βορείου Ἠπείρου χαλυβδώνει τὶς ψυχὲς τους γιὰ τὸν ἀγώνα τους.

Δὲν μπόρεσαν νὰ μποῦν ἐλεύθερα στὴν ἑλληνικὴ ἀλλὰ ὑπόδουλη πατρίδα τους Βόρειο Ἤπειρο γιατὶ τὰ σύνορα εἶναι κλειστά. Δέν μπόρεσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἀδέλφια, τοὺς γονεῖς, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους τους στὴν ἑλληνικὴ ἀλλὰ ὑπόδουλη Βόρειο Ἤπειρο, γιατὶ 400.000 Ἕλληνες ἔχουν μεταβληθεῖ σὲ αἰχμαλώτους τοῦ σιδηρόφραχτου Ἀλβανικοῦ παραδείσου.

Ὅμως παρηγορήθηκαν πηγαίνοντας στὸ ἀκριτικὸ χωριὸ Κτίσματα μὲ τοὺς ἀκατάβλητους ἀκριτικοὺς κατοίκους του ποὺ βρίσκονται δίπλα στὴ γῆ τῶν πατέρων μας. Δίπλα στὴ Βόρειο Ἤπειρο. Ὅμως δὲν θὰ ἀργήσει ἡ μεγάλη μέρα ποὺ ἡ ἑλληνικὴ πατρίδα τους θὰ ὑψώσει, ὅπως τρεῖς ἄλλες φορές (1913, 1914 καὶ 1940) τὴν ἑλληνικὴ σημαία.

Ὁ ἀγώνας τῶν Βορειοηπειρωτῶν θὰ δικαιωθεῖ γιατὶ στηρίζεται στὴν ἀπόφαση τῶν ἰδίων νὰ ἐπανακτήσουν τὴν πατρίδα τους ποὺ ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα καὶ στοὺς Ἕλληνες.

Καὶ οἱ Βορειοηπειρῶτες πολεμᾶνε γιὰ νὰ χαρίσουν Ἐλευθερία καὶ Δικαιοσύνη στὴν ὑπόδουλη ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ.

Ο ΟΔ. ΕΛΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ

Ὁ μεγάλος μας ποιητὴς Ὀδυσσέας Ἐλύτης, ποὺ τὸ ὄνομά του αὐτὴ τὴ στιγμὴ βρίσκεται σὲ παγκόσμια δημοσιότητα, μιὰ ποὺ τοῦ ἀπονεμήθηκε τὸ βραβεῖο Νόμπελ, βρέθηκε καὶ αὐτὸς στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο, ὡς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός. Ἡ μονάδα του στάθμευε γύρω στὴ Ζίτσα Καρίτσα. Δὲν ἔμεινε ὅμως ὡς τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Προσβληθεὶς ἀπὸ κοιλιακὸ τύφο μεταφέρθηκε στὰ Γιάννινα ὅπου καὶ νοσηλεύτηκε γιὰ ἀρκετὸν καιρό.

Ὁ πόλεμος τοῦ '40 ὅπως τὸν ἔζησε στὸν τομέα τῆς Ἠπείρου εἶχε βαθύτατους κραδασμοὺς στὴν ποίησή του. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «Ἄξιον Ἐστί», τὸ καλύτερό του ἔργο, ποὺ φέρνει καταφανεῖς ἐμπνεύσεις ἀπὸ τὸ '40, ἔγραψε καὶ τὴν «Ἀλβανιάδα» μὲ κύρια πηγὴ τὸν ἀγώνα τοῦ '40. Ὅταν κάποτε σὲ μιὰ συνέντευξη τοῦ ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα: «Τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ σᾶς συγκίνησε στὸ Βορειοηπειρωτικὸ Ἔπος τοῦ Σαράντα;» ὁ Ἐλύτης ἀπάντησε:

—Πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ: ἦταν ὅτι διάβαζα στὴν πράξη καὶ μ' ἕνα σφίξιμο στὴν καρδιὰ μὴν τύχει καὶ δακρύσω, αὐτὰ ποὺ μὲ ἀνία καὶ δυσφορία διάβαζα ὡς τότε στὰ βιβλία γιὰ τὴν ἱστορία τῆς χώρας μου. Ἦταν μιὰ βίαιη φορὰ πρὸς τὰ ἐμπρὸς τοῦ λαοῦ ποὺ εἶχε κάποτε ἡττηθεῖ, ὄχι ἐξαιτίας του, στὴν Μικρασία καὶ ποὺ τώρα ἔπαιρνε τὴν ἐκδίκησή του. Ἔτσι τὸ ἔβλεπα ἐγώ. Σὰν ἄχτι μακροχρόνιο ποὺ ἔβγαινε καὶ ξεθύμαινε. Δὲν ἔπαιζε ρόλο ἂν ὁ ἐχθρὸς ἦταν διαφορετικός. Ὁ ἐχθρὸς ἤτανε ἡ Τυραννία, ἤτανε ἡ μορφὴ τοῦ Ἄδικου, ποὺ τὴν εἴχαμε ὑποστεῖ κάτω ἀπὸ διαφορετικὲς μορφὲς ἐπὶ αἰῶνες καὶ εἶχε γίνει μοίρα μας. Αὐτὴ ἡ ἐξέγερση ἐναντίον τῆς Μοίρας, χωρὶς ὑπολογισμὸ μὲς στὰ ὅλα, αὐτὴ ἡ «ὄμορφη ἀφροσύνη» ὅπως λέω κάπου ἀλλοῦ, ἦταν ποὺ ἀνέβαζε τὸ γεγονὸς σὲ μιὰν ἄλλη σφαίρα, ποιητική. Μέσα μου ἔγινε τότε μιὰ ἀναπαρθένευση τῶν τριμμένων ἐννοιῶν. Οἱ λέξεις ξεφουσκώνανε καὶ ξαναγεμίζανε ἀπὸ καθαρὴ οὐσία. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς οὐσίας αὐτῆς βρῆκα τὸ θάρρος νὰ ξαναπροφέρω λόγια ποὺ ὡς τότε τὰ φοβόμουνα ἐπειδὴ τὰ συναντοῦσα μόνο στὰ χείλη τῶν κούφιων πολιτικῶν καὶ τῶν πατριδοκάπηλων.

ΤΑ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Ἀπὸ πληροφορίες ποὺ περιῆλθαν στὸν Σύλλογο Βορειοηπειρωτῶν, οἱ ἁρμόδιοι πολιτικοὶ καὶ διοικητικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου μελετοῦν ἤδη τὸ ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου σχετικὰ μὲ τὰ στεγαστικὰ δικαιώματα τῶν συμπατριωτῶν μας βορειοηπειρωτῶν.

Ἡ ἐπισήμανση σὲ προηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας τῶν στεγαστικῶν δικαιωμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν δημιούργησε ἐνδιαφέρουσες συζητήσεις μὲ προοπτικὲς ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴ λύση τοῦ θέματος. Ὁ Νόμος περιλαμβάνει ὡς δικαιούχους στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως τοὺς Βορειοηπειρῶτες ἀλλὰ καταβάλλεται προσπάθεια ὥστε νὰ μὴ τίθεται περιορισμὸς μὲ ἀφορμὴ τὴν ὑπηκοότητα.

Στὰ προσεχῆ φύλλα θὰ γίνεται ἐνημέρωση γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον στεγαστικὸ θέμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΜΕ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ (22.11.1940). ΕΨΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΣΤΕΦΑΝΙ ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ ΑΡΚΕΤΟΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ.

ΜΙΛΗΣΕ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΥ» κ. Β. ΣΩΚΡΑΤΕΙΔΗΣ. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΜΕ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ!...

Λαμπρὴ Ἐθνικὴ Παρουσία

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΡ)ΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Τὸ Ἵδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἐρευνῶν μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Συλλόγου Βορ)τῶν, διοργάνωσε λαμπρὴ ἐκδήλωση ποὺ σημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία στὴ μεγάλη αἴθουσα Τελετῶν τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων τὴν 27)10)1979.

Ἡ ἐκδήλωση συμπεριελάμβανε ὁμιλία τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κ. Δημ. Παπαδοπούλου καὶ ἦταν ἐντεταγμένη στὸ ἐπίσημο πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἐπέτειο τοῦ ΟΧΙ 28 Ὀκτωβρίου 1940. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου σ' αὐτὴν τὴν πατριωτικὴ πρωτοβουλία τοῦ Ι.Β.Ε. ἦταν κατὰ γενικὴ ὁμολογία ἀπὸ τὶς πιὸ ἀξιόλογες γιὰ τὴν πόλη τῶν Ἰωαννίνων.

Παρέστησαν οἱ κ.κ. Νομάρχης, Στρατηγὸς Δ)τὴς 8ης Μεραρχίας, Δημαρχεύων, Πρύτανις, Εἰσαγγελεύς, Ἐφετών, ἐκπρόσωποι κρατικῶν, στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, ὁ Γενικὸς Δ)ντὴς καὶ τὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ἀντιπροσωπεία Παραγωγικῶν, Συλλογικῶν κ.λπ. Φορέων καθὼς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν κ. ΝΙΚ. ΔΗΜΑΔΗΣ, ἐπικεφαλῆς δεκάδων Βορειοηπειρωτῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ι.Β.Ε. κ. Ξεν. Κοντούρης, μὲ θερμὰ λόγια καὶ σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ ποὺ τὴ διέκρινε ἡ γλαφυρότητα, πληρότητα καὶ κρυστάλλινη εἰλικρίνεια καὶ καθαρότητα, χαιρέτησε τοὺς παριστάμενους καὶ ἀναφέρθηκε στὴν σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας. Ἀκολούθως παρουσίασε τὸν κύριο ὁμιλητή, διακεκριμένο καὶ πολὺ ἀγαπητὸ στοὺς πνευματικοὺς κύκλους τῶν Ἰωαννίνων, ἐκπαιδευτικὸ κ. Δημοσθένη Παπαδόπουλο.

Προηγουμένως κάλεσε τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν κ. ΝΙΚ. ΔΗΜΑΔΗ ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμό. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Δημ. Παπαδοπούλου, θεμελιωμένη μὲ ἀδιάσειστα ἱστορικὰ στοιχεῖα καὶ σὲ συγκεκριμένα γεγονότα, προκάλεσε τὸν θαυμασμὸ τῶν ἀκροατῶν οἱ ὁποῖοι χειροκρότησαν μὲ ἐνθουσιασμὸ τὸ τέλος αὐτῆς τῆς λαμπρῆς ὁμιλίας.

Στὴ συνέχεια ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν Ἀθηνῶν διὰ τοῦ Προέδρου του, δεξιώθηκε τὴν Διοίκηση τοῦ Ι.Β.Ε. καὶ τὸν ὁμιλητὴν τῆς ἡμέρας κ. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, στὸ κοσμικὸ κέντρο ΛΙΘΑΡΙΤΣΑ.

Πάνω ἀπὸ 100 συμπατριῶτες πέρασαν ἕνα ἀλησμόνητο βράδυ, διανθισμένο ἀπὸ τραγούδια, χοροὺς καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ ἀγάπη καὶ συνεργασία γιὰ τὸν κοινὸ σκοπό, ποὺ εἶναι ἡ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ.

ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ Ι.Β.Ε.

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΡ)ΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἀναδημοσιεύουμε ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἰωαννίνων «Πρωϊνὰ Νέα» ἀπόψεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ι.Β.Ε. κ. ΧΡ. ΤΣΕΤΣΗ γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὴ δράση τοῦ Ἱδρύματος Βορειοηπειρωτικῶν Ἐρευνῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ ΙΒΕ κ. Χρῆστος Τσέτσης ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Ἱδρύματος, θεωρητικὸς καὶ λεπτολόγος ἔφτασε στὶς ρίζες, στὴ γέννηση τοῦ Ἱδρύματος καὶ τῆς ἰδέας καὶ μᾶς εἶπε:

— Τὸ ΙΒΕ γεννήθηκε γιατὶ εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ ὅτι τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα, ἐξ αἰτίας διεθνῶν καὶ ἐσωτερικῶν συμπτώσεων, ἀπονεκρώθηκε. Κινδυνεύει νὰ χαθῆ καὶ ὁδηγεῖται στὴν ὁριστικὴ ἐξαφάνισή του ἀπὸ τὸ διεθνὲς προσκήνιο καὶ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος, μὲ προφανεῖς τὶς ζημίες γιὰ τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τεράστιες καὶ ἱστορικὲς τὶς εὐθύνες κάθε Ἕλληνα καὶ ἰδίως Ἠπειρώτη.

Στὸ γεωπολιτικὸ χῶρο τῆς Ἠπείρου διασταυρώνονται πολλὰ συμφέροντα καὶ ἡ ξένη προπαγάνδα μάχεται νὰ ἀνατρέψει καὶ νὰ ἀντιστρέψει τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, σὲ βάρος τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων.

Ἐξ ἄλλου, τὰ δεδομένα τῆς διεθνοῦς καταστάσεως παρέχουν ἐνδείξεις γιὰ πιθανὲς στὸ μέλλον μεγάλες διαφοροποιήσεις καὶ ἀνακατατάξεις. Σὲ ἕνον τέτοιο κόσμο τοῦ μέλλοντος θὰ ἐπιζήσουν μόνον οἱ λαοὶ οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν ἔγκαιρα καὶ ὀργάνωσαν τὸν πνευματικό τους ἐξοπλισμό. Οἱ εὐρύτερες λοιπόν, προοπτικὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἐπιβάλλουν αὐξημένη ἐπαγρύπνηση καὶ μαχητικὴ πνευματικὴ πρωτοπορία σὲ μιὰ εἰρηνικὴ μάχη τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Γι' αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς λόγους: Γιὰ τὴν τεκμηριωμένη διεκδίκηση τῆς Β. Ἠπείρου δημιουργήθηκε τὸ ΙΒΕ.

Γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ ἱστορική, ἐθνολογική, γλωσσολογικὴ κ.λπ. ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ χώρου.

— Γιὰ νὰ ἑδραιωθοῦν ἀκόμη περισσότερο οἱ θέσεις ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων...

Γιὰ νὰ καλύψει ἕνα μεγάλο κενό, κενὸ αἰσθητὸ στὴν Ἤπειρο, ποὺ ὡς φυσικὴ προέκταση τῆς Βορείου Ἠπείρου, ὑποχρεώνεται νὰ εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων της.

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Τσέτσης μᾶς ἄνοιξε τὸν οἰκονομικὸ φάκελλο τοῦ ΙΒΕ καὶ μᾶς εἶπε:

-- Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱδρύματος γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων του εἶναι:

- Οἱ συνδρομὲς τῶν μελῶν
- Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις
- Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἰδιωτῶν καὶ συμπατριωτῶν ξενιτεμένων.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐξαρθεῖ —ἰδιαίτερα— ἡ σημαντικὴ ἐνίσχυση

Ζωσιμαῖα Ἀκαδημία ΙΒΕ 27.10.79

τῶν Ἠπειρωτῶν ἡ ὁποία ξεπέρασε τὸ ποσὸ τοῦ 1,5 ἑκατομ. δραχμῶν καὶ ἀποτέλεσε τὴ βάση γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ΙΒΕ.

- Ἐνίσχυση τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν.

Φιλοδοξία μας εἶναι νὰ καταστήσουμε τὸ ΙΒΕ πνευματικὸ φάρο γιὰ νὰ φωτίζεται ἐπιβλητικὰ ὁ Βορειοηπειρωτικὸς χῶρος. Καὶ ἡφιλοδοξία αὐτὴ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑποστήριξη ὅλων ἐκείνων ποὺ πιστεύουν στὰ ἰδανικὰ καὶ τὰ ἐθνικά μας πεπρωμένα βρῆκε ἀνταπόκριση καὶ συγκινητικὴ προσφορά.

Μὲ τέτοιους ὁραματισμοὺς καὶ τέτοιους στόχους ὁ Ἵδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἐρευνῶν συνεχίζει τὸ ἔργο του καὶ πιστεύει ὅτι ἐκπληρώνει ἕνα χρέος ἔναντι τῆς Ἱστορίας καὶ ἔναντι τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ἐξ ἄλλου σὲ ἐρώτησή μας ἂν οἱ ἐκ Β. Ἠπείρου καταγόμενοι συμπατριῶτες, συμμετέχουν στὶς προσπάθειες τοῦ ΙΒΕ, ὁ κ. Τσέτσης ἀπάντησε:

— Τὸ Ἵδρυμα ἐκπροσωπεῖ ὅλους τοὺς Ἠπειρῶτες ὅπου εὑρίσκονται κι ἀπ' ὅπου κατάγονται. Ἑνώνει καὶ δὲ χωρίζει. Στὴν κοινὴ προσπάθεια πιστεύει καὶ κοινὴ ὁραματίζεται τὴ νίκη. Νίκη Ἠπειρωτική, νίκη Ἑλληνική..

Καὶ μὲ τοὺς ἐνθουσιώδεις ὁραματισμούς του ὁ κ. Τσέτσης μᾶς ξεπροβόδισε ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἐρευνῶν.

Η ΜΟΝΗ ΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν μὲ δεκάδες μέλη του τίμησε στὶς 27)10)1979 τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι ποὺ ἡ φλόγα καὶ πίστη τοῦ ἐπαναστάτη ἱεράρχη Σπυρίδωνα Βλάχου, μετέτρεψε σὲ φωτεινὸ πνευματικὸ ὁδηγὸ τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ ὑπόδουλου Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ σὲ καταυγάζοντα Φάρο τῶν Δικαίων τοῦ Ἔθνους.

Μέσα στὶς χαλεπὲς ἐποχὲς ποὺ διῆλθε ἢ διέρχεται ἡ πατρίδα μας, καὶ μέσα στοὺς κινδύνους ποὺ τὴν ὁδηγεῖ ἡ ἐκνευριστικὴ κενότης καὶ σκοταδισμὸς μερικῶν... διπλωματῶν, ἡ Βελλᾶ ἀποτελεῖ πηγὴ ἐλπίδας καὶ κιβωτὸ ἀγωνιστικῆς ἐπιταγῆς...

Σ' αὐτὸ τὸ ἐθνικὸ φυτώριο πνευματικῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγωνιστῶν Βορειοηπειρωτῶν, δεκάδες προσκυνητές, μέλη τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν, ξεναγήθηκαν μὲ συγκίνηση καὶ ὑπερηφάνεια ἀπὸ τὸν συμπατριώτη ἐπίτιμο Λυκειάρχη Ἐλευθ. Γκίκα καθὼς καὶ τὸν συνεργάτη συμπατριώτη μας Βασ. Γκίκα κατὰ τὴν ἐπίσκεψή τους στὶς 27)10)1979.

Σ' αὐτὸν τὸν ἀπέραντο καὶ ἄνετο χῶρο μὲ τὴ φυσικὴ ὁμορφιὰ τοῦ περιβάλλοντος, ἡ Σχολὴ Βελλᾶς ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς Βορειοηπειρῶτες τὴν Κολυμβήθρα στὴν ὁποία ἐπιτελεῖται τὸ Ἅγιο Μυστήριο τοῦ Αἰώνιου βαπτίσματος τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τους Βορείου Ἠπείρου στὸ ὄνομα ποὺ ἀντηχεῖ παντοῦ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ — ΕΝΩΣΗ».

Οἱ Βορειοηπειρῶτες - Μέλη τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν, ἀψηφώντας τὶς καιρικὲς συνθῆκες καὶ ξεχνώντας γιὰ λίγες μέρες τὶς ἀνέσεις τους, ἐπιτέλεσαν ὁμαδικὸ προσκύνημα τιμῶντας τὴ Μεγάλη καὶ ἱστορικὴ ΒΕΛΛΑ.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ «Ν. ΠΟΡΕΙΑΣ»

Ἀπὸ τὸν Σύλλογο Βορειοηπειρωτῶν ἐστάλη πρὸς τὸν Δ)ντὴ τῆς Ἐφημερίδος «ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ» διαμαρτυρία σχετικὰ μὲ ἀπαράδεκτο δημοσίευμά της. Παραθέτομε τὴ διαμαρτυρία.

Πρὸς
Τὸν Διευθυντὴν
τῆς Ἐφημερίδος «ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ»
κ. ΤΙΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ»

Ἀθῆναι, τῇ 10 Νοεμβρίου 1979

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ δικαιολογημένη πικρία ποὺ ὀφείλεται στὸ δημοσίευμα ποὺ διαβάσαμε στὸ πρῶτο φύλλο τῆς ἐφημερίδας σας «ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ» τῆς 30)9)79, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ μεγαλυτέρου στὴν Ἑλλάδα Συλλογικοῦ ὀργάνου τῶν Βορειοηπειρωτῶν, σᾶς παρακαλεῖ ὅπως δημοσιεύσετε τὰ κάτωθι:

Γράφετε στὴν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας σας ὅτι ἡ Ἀλβανία δὲν εἶναι ἐχθρικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα χώρα καὶ ὅτι μὲ Νομοσχέδιο ποὺ προωθεῖται στὴ Βουλὴ «θὰ ἀποχαρακτηριστεῖ ἡ ἑπταετία, 6)5)71» ποὺ συνῆψε τὶς ἐμπορικές, διπλωματικὲς κλπ. σχέσεις μὲ τὴν Ἀλβανία.

Δὲν μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι τὸ δημοσίευμα αὐτὸ ἀπηχεῖ τὴν ἐπίσημη Κυβερνητικὴ Πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς Ἐθνικοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Θέματος.

Παρ' ἐλπίδα, ἂν τὸ σχόλιο αὐτὸ ἐκφράζει τὴ θέση τῆς Κυβερνήσεως τότε δὲν ἀποκρύπτουμε τὸν φόβο μας, ὅτι, ἐγκυμονεῖ αὐτή, ἄμεσους ἐθνικοὺς κινδύνους.

Ἐπίσης δέν μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι ἡ Κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας κάτω ἀπ' τὴν ἡγεσία τοῦ Μεγάλου Πολιτικοῦ Ἀνδρὸς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ δίνει «συχωροχάρτι καὶ ἀποχαρακτηρίζει τὴν ἑπταετία γιὰ τὰ ἀνοίγματά της μὲ τὴν Ἀλβανία».

Δὲν τὸ πιστεύουμε γιατί, πέντε χρόνια τὼρα δὲν ἀφήνει τὴν 7ετία σέ... χλωρὸ κλαρὶ μὲ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, γιὰ ἄλλα θέματα...

Θέλουμε νὰ πιστεύουμε σὰν ὑπεύθυνοι καὶ ἐκλεγμένοι ἐκπρόσωποι τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνταφιαστοῦν γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο καὶ σκοπιμότητα τὰ δίκαια τῆς ὑπόδουλης πατρίδας μας Βορείου Ἠπείρου καὶ τῶν 400.000 ἑλλήνων ἀδελφῶν μας ποὺ ζοῦν κάτω ἀπὸ ἀφόρητες συνθῆκες καταπιέσεως τῆς Ἀλβανίας.

Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐφημερίδα σας «ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ» μὲ νεώτερο σχόλιό της θὰ ἀποκαταστήσει τὸ δημόσιο αἴσθημα καὶ θὰ ἐμπεδώσει τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνισμοῦ στὴν ἀναλλοίωτη ἱστορία τῆς πατρίδας του.

Ἄλλωστε κ. Διευθυντὰ ὁ τίτλος τῆς ἐφημερίδας σας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πορεύεται σὲ διαφορετικοὺς στόχους.

Μὲ μεγάλη Τιμὴ
Γιὰ τὸ Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Ν. ΔΗΜΑΔΗΣ — Σ. ΒΑΡΦΗΣ

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἡ Διοίκηση τῆς Π.Σ.Ε. μὲ ἐγκύκλιό της σὲ ὅλες τὶς Ἀδελφότητες, Σωματεῖα, Συλλόγους κ.λπ. Ὀργανώσεις ἐπικαλεῖται τὴν ἀπ' εὐθείας —ἢ μέσω αὐτῆς— οἰκονομική συμβολή τους γιὰ τὴν ἐνίσχυση καὶ ἀνακούφιση τῶν θυμάτων τῶν σεισμῶν στὴν Θεσπρωτία.

Ἡ μέσω τῆς Π.Σ.Ε. ἀποστολή τῶν οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων σκοπεῖ νὰ προωθηθοῦν αὐτὲς στὶς ἁρμόδιες κρατικὲς ἀρχὲς γιὰ βοήθεια στοὺς συμπατριῶτες μας σεισμο